

رساریان رشتا آهویزد اشتراخ مرغ بر داکتر رشتا رکبیت در پستان و
بعضی گویند پنج پستان است و منزلت از منازل قمر رشتی در رشتا رشتا
رشتا آنچه از کار خیز باز دارد در آسایه مهر عازن خویشتن آرد و سرش
رشتا سگستانها و زمین فراخ رشتا نام قبیله است رشتا در قشای ماری
که بر دلقها سیاه و سفید باشد و چیزیت مانند شش که شتر از دهن
پیرون بی آرد و او را ششعه هم گویند رخصا عرق تپ مضا
زمینی که از آفتاب تا پیده باشد و عازن خوش شکل خوش آئینه
روا باران رکا که از نده رجلی و رجالی بیادگان رجلا بسیار شک رکا
بناباب الرا مع الباء من المصادر ب خداوند کردن و مهر بودن و مهر
کردن و پروردن و افزون کردن و جمع کردن و جمع شدن رباب
نقصان یافتن و نزدیک شدن بزمین ركب بزانو چیزی رازدن
و بر زانو چیزی زدن و رسیدن رعب پر کردن یعنی ملو کردن و ترسیدن
رجب بزرگ داشتند و بزرگ شمردن ریب بکمان افتادن و غلبه
حریص شدن و بجزی رعبت کردن و از چیزی رعبت کردن و ایندن
رکوب سوار شدن ركب و رسوب در آب فرو رفتن ركب و
ترسیدن راب جمع کردن و قدح شکسته و بستن و بصلاح آوردن
کار رتوب چشم داشتند روتب و روتب ماست شدن شتر
متب سخت شدن رتب و رتوب دایم آب ایستادن رتب
فراخ شدن رتب تر شدن من غیر المصادر رحاب و رجب فراخ و

خوننده رب پروردگار و خداوند و آفریننده و بصلاح آرنده کار رب
 سبا و جلاب پرورده با و نذر باب کو سفندانی که نوزائیده باشند و او
 جمع ربی است و رباب یعنی ابرو آینه نیز آید رب سپر زن و پرورنده
 راب سپر زن و شوهر مادر رب مخففه دم کا و وحشی رباب جمع او
 ریب بفتح تین آب بسیار رب با کسر نوعی از کلماتی مخصوصه و او جمع آن
 است ریب شک و کمان و حاجت و حوادث و آنچه در قرآن آمده است
 که ریب الکنون یعنی حوادث زمانه یا حوادث مرگست زیرا که منون یعنی
 زمانه و معنی مرگ آمده است رکاب آنچه بر زمین اسپ بنده تا پای برهنند
 و شتر سواری و شتر بارکش رکب جمع رکاب است و جمع رکب هم باشد
 رکاب و رکب سواران رکوب آنچه بر سوار شوند رکاب بالفتح کشتی رسوب
 در دری و آب و خون که در میان آب و خون باشند رسوب برنده رساب آب
 و هن رساب باران عیب کوفان فریب شتر رقب و رقاب گردنها و اینها جمع
 رقبه اند و ریب بجان باریک و شتر ماده که لاغر شود و در مسک بلغمه بعضی از قوم
 عرب که آن قوم حیراند استین را گویند که زانی الکشاف رباب جمع او
 راب و دوغ و ماست ریب کمانها و او جمع ریب است رکب سواری و
 و در دری که بر پشت کوسفند میباشند و درخت خور و خرما که از تنه درخت
 خار و میوه باشد رکب زنا رشکم طب خرمای ترسیده و قیل هر میوه
 تر رطاب جمع او رطب بالضم گیاه رطیب تر و نازک و تازه عیب
 چیزی که سراج اندرون باشد رطاب زمین نرم رطاب عطای بسیار

رانی که در میان دو دری و دو
 سوره باشد

راتب دایم و ثابت رتب مفاصل انگشتها و پشته زمین رواج
جمع او رجب و رجاب میان سرانما و سجد با رجب و رجب و بدل
رقیب مکان مار و انتظار کشنده و مکده دارنده رقب زنی که فرزند اوفا
و شتر ماده که با دیگر شتران آب نخورد و زنی که انتظار مرک شو خود
کشد تا میراث ببرد باب دختران زن را سب عابد از قوم نصای
و ترسند ر ب کیا هها و علفها که در آخر تابستان بر زمین مانده باشد
باب الرا مع التماس من المصادره و عنونت خوشتن ارایی نمودن
و احمق نمودن ر حقه لرزیدن زمین و غیر آن رسته بقیل سخن گفتن
و کند زبان بودن و این از لغات الاضداد است ر خاتمه نرم و
باریک شدن آواز رحمة و رحمة بالضم و الفتح هر بانی و دوستی نمود
رفت خور و مرد کردن ر حاقه امید داشتن و رسیدن سر سلسله آغاز
بر خاستن کردن شتر ماده هلاک شدن رفقه بلند شدن و بزرگی
داشتن رفقه بلند شدن آواز ریاضه ممتری کردن و سرداری نمودن
رفاحت باز رکابی کردن و کسب کردن ر قیته بندگی کردن ر قیته
خواندن ر زانت استوار رای شدن و بلند داشتن و استوار شدن
و آرامیده داشتن رحمة و رافقه هر بانی کردن رشوت خدای
دادن تا کار ساخته شود در ثاثة گفته شدن و بد شکل شدن ر باقه کند
ذهن شدن ر ده اندک زشتی نمودن ر ده مرقو شدن و پید ز شیر
شدن پستان ر زمه بانک کردن شتر ماده ریاضه جور بر تن نهادن

و جابر و ای کره آموختن رجه مرد شدن و پیاده رفتن و ارجل شدن
 رجه و رجه و رجه مردی نمودن رجه آسایش کردن رجه تیرانداختن رجه
 بودن رجه بوسیده شدن رجه آواز دادن و افغان کردن رجه
 شکستن رجه سخن عجیب گفتن رجه کام نهادن رجه روهار رفتن رجه
 فراخ شدن رجه ترسیدن رجه تیرانداختن رجه روایت
 خبر دادن رجه اندیشه کردن رجه و رجه از خدا می ترسیدن
 و آله خود را بریدن رجه و رجه ناکس نمودن رجه رعایت نکردن
 و تیار کردن رجه و رجه فاسد شدن رجه و رجه خوش
 عیش شدن و آسودگی داشتن رجه رجه جشم داشتن رجه لرزیدن
 عصب و رجه بالفتح و بالکسر شیر خوردن رجه اضطراب کردن رجه
 رکاکت ضعیف و زبون شدن و دست شدن رجه تنگ شدن
 و تنگ شدن رجه بی آرام شدن رجه حرکت دادن رجه
 بال خود را و بر کرد چیزی پریدن رجه تا بران فرود آید رجه
 عیش خوش کردن و رفتن رجه آب هرگاه که خواهد رجه
 برویدن و افزایش دادن و زدن آب بر زمین رجه
 نیزه زدن رجه پاره پاره کردن رجه نوعی رفتن رجه
 بست شدن و ناتوان شدن و ناتوان کردن و میانشان
 ابر برای باران رجه روان شدن آب و جنبانیدن آب
 شانه نیکو قد شدن رجه بهم آید شیر ترش و شیرین رجه

دستوري دادن وردا پوشیدن رفته نیک آمدن و حیل کردن رو با
رشته برهیز کاری کردن من غیر المصادر رفته رشته است مانند
قلاده که در کردن شتر اندازند پیفته مرد زبون بی اصل راحت گفت
و آسایش را کجای بوی راضیه خوشنودن و بمعنی مرضیه هم آمده است
همچون قول خدای تعالی فی عیشت راضیه ای مرضیه ربه و ربه
پشم رنگ کرده که برگردن شتر بند جهت زینت و سخن سهو و غلط و رکوی
که بآن زرگران زیور را حلی کنند ریز است سخن سهو و غلط را باز
بدی ربه و راده و رید آتش باد نرم رعیفه شیر که دروانک آرد
کنند و بچشانند و بز نازد بچه بدهند رجه زن سطر رفته سرش زین
آواز راغیه سیریه شش ربه آب دهن رقیقه کینرک رشته رخت
و ما یحتاج خانه که گفته شده باشد و از کار افتاده وزن حمق و مردم و
وزبون رتمه و رتیمه رشته که بر انگشت بند تا چیزی بیاید
در رتمه درختی را نیز گویند رتمه رسیان گفته رتیمه سنگار را فضیه جاس
از شکری که سردار خود را که داشته باشند و کروی از شیره را
نیز گویند ربه رنگی که برنگ خاک مانند ریخته جادر یکتا و نام زینت
رشته کار ربه زین بلند و حاصل زمین رشته بر رشته کوه
ضعیف رعه لرزه ربه منزلت و قدر ربه زبون رفته کل
نرم و چیزی روشن و باریک و سنگ میان خالی و سکه و عن
رجاله زین راحله شتر سواری و شتر باری جمله تره حمق و رفتن کاه

سبیل و آب رجالت پادگان رحمت قبر و سنگهای که بر قبر جینند
 و آب منی و کفتار ریت اندرون ران ریخته کنند می که کوفته باشند
 و بر دیشتر ریخته ریخته قریبی ریخته کمان روضه مرغزار و بستان رفته ریخته
 رفت بلندی و بزرگی روتی عقل و فکر و بعضی از شب و حاجت و خیر
 ماست که در شیر کنند تا ماست شود رفته و صله خوب روتی اندیش و
 بقیه از چیزی و حاجت روایت روایت کنند و اشتر و جار و ابی که
 آب کنند رسک رسته باران حوزد رفته و رفته بالضم و بالکسر
 رشتی شیر غلیظ و جمع مفاصل رفته کردن و بنده رزیه رنج و اندوه و
 رستینه کور و هبوت ترس و ترسناک رحمت تسکین و بی مهربانی کتبه
 زانو رفته سیاه و سفید رفته غایت مهربانی رفته فقره و اقیه رفته
 امنون و سحر رفته کار نازک رطس و رطس و رطس زن نازک اندام
 رفته بردارنده و بلند کردن رفته استخوان سینه رفته ملبند و پست
 رفته طرف دبر رفته جار و ابی ماده رفته بضمین رفته تیره و سیاه
 و سنخ رفته شتری که سوار شدن را شاید رفته شتر سواری و
 هر جار و ابی که برای سواری باشد رفته چاه رفته کل رفته پاره
 جامه و کاغذی که بجایی نویسنده رفته کبابی که در آخر تابستان بجایی
 باشد رفته آبگیری که در کوه و سنگ می باشد رفته زمین بسیار
 رفته نیکو یان رفته شتر ماده قوی رفتار رفته شیر آینه و شیر ترش
 رفته درد زانو و درد مفاصل رفته رتبات جمع رفته سنگ سخت رفته

شتر ماده لاغر شده از کثرت سفر غنیمت بخش بسیار رفته آنجا از کما
خیر باز دارد و نه سرکین و سر مینی را بیه و ربوۀ و ربوۀ و ربوۀ پشته
و زمین بلند و عایلی بسند و را بیه معنی افزونی و زایدۀ چیزی نیز آید
رفته در حنت در از خمار بیه زمین گشت زار و آبدان فراخ لغمت
بسیار رفته پسین خانه رجلة زن که مرد را خواهد را بیه شتر ماده رغوۀ
و رغوۀ کفک شیر و غیر آن رعاۀ رعایت کنندگان و شبانان عتیه
نگاه داشته و تیمار کرده و محکوم رعلۀ بسیار و شتر مرغ و جماعت اسبان
و درخت در از خمار و پاره کوشش که شکافۀ و فروخته باشد رطبه تر رطبه
سنت تر رطوبۀ و رطوبۀ تری رطابۀ بخنی که نتوان دریافتن رماۀ میان
سر و ذر را بیت علم را یات جمع رحمة سنگ رصفۀ استخوان زانو
و سنگهای که بر سر هم چیده شده باشد رصوغۀ کوسفند شیر خواره جفۀ
لرزه و عذاب رزقۀ یکپاره روزی و علوفۀ شکر رزقات جمع را
لرزنه و نفخۀ اولی در وقت حشر را دنفه در پی آئیده و نفخۀ ثانیه در وقت
حشر حسار جۀ زنی که کفل او لرزد و کوسفند لاغر رجحۀ بقیۀ
آبی که در حوض باشد و شرید جرب و نرم رست خوک و مهر رتوت
جمع او را بیه ابر بابه عمد و پیمان رصیۀ دختر زن زکر که زنی که را
و در بزرگ دارد و رغوۀ و رغوۀ چیزی که یکسوی و هد تا کار سازی او کند
رکوۀ حوصن رغوۀ بسیار و آنجا بآن چیزی را چیزی باز بند
رغوۀ حلقه که بر استئانه و بر باشد و قفل را در آن گسندد رمازه زنا

کننده و در برکشنده رقیقه کلاه خود و سنگ برافراشته و نام مردی را
 شخصی میانه قد یعنی نه دراز و نه کوتاه و نام شخصی زرعه کل ترا عوقه سنگ که
 در سنگ جابه می نهند و قیل سنگی که بر لب جابه می نهند را زقیقه جابه می
 کتان رکاکت و رکاکه آنکه با اهل خود و خویشان خود فایده نرساند
 قال النبی صلی الله علیه وسلم لعن الرکاکه ریمته باران خورد قطره رقه
 کاه رافات مهر با نیهار است کوه استوار رفاعه چیزی که زن لاغر و سروز
 خود بندد و سروز او بزرگ نماید و ریمانی که میقتد در قیقه خود کند و بر دست
 یک در عتقه کوشواره رفاعه نام شخصی است و پاره چیزی رقیقه بندی را
 و روده زن جوان خوب صورت رب فعل ماضی است یعنی اما بید
 راسیات استوار رافات بالضم خورد و مرده شده و از هم ریزیده و پاره
 شده رضافه بالضم حیوان بسیار گوشت و بالفح زمین سخت و زن فرقه
 رنونه دایم و آرمیده رنده جماعه مردم ایستاده رزغه کل و لای رغبه
 شتری که بر و بعضی آرد افشانه شده باشد و جوشانیده و روغن
 تازه رخم مرغیت رفاذه رکوشی که بر جراحت بندند رقه آنکه بسیار
 خنجر حقه کل نرم پراب و روغن تازه نرم رهاوه کجاده و هو ج
 رسکه طعمی است که از خرما و روغن و دودغ بهم آمیخته سازند رسا
 کتاب و نامه باب الرادع الناس من المصادره و درنگ
 کردن و استسکی نمودن دغث شیر خوردن روت سرکین انداختن
 دغث جماع کردن و در صین جماع با زن سخن گفتن و سخن زشت گفتن

رشت اصلاح کردن ریش جدا کردن و بازداشتن من غیر المصادر رشت
کمن رشت جمع او رشت رختند از بون از کار افتاده رغوث حیوان ماده
شیر دهند روست سرکین رشت سخن زشت و جماع رشت ششم رشت
تاج سرو کوشوار نام و بدین معنی اخیر جمع رعشه است ربایش چیزهایی
که از حاجت و از کار خیر باز دارند کما قال النبی علیه السلام اذا کان
یوم الجمعة بعث ابلیس و جنوده الی الناس فاخذوا علیهم بالربایش
و ادجمع ریشته است رشت بقیه ریشته که در وقت شیر دادن در
پستان نمائند رشت بقیه ریشته که بهم بر میزند و بر نشینند و پدیریا
روند و نوعی از گیاه که شتر بخورد و بجا رسد بالربایش مع الیم من
المصادر ریش در بند آمدن زبان بوقت سخن گفتن ریش تبا که در
ریش در خشیدن برق ریش گذر از من شدن ریش جنبیدن و لرزیدن
رواج روانی یافتن من غیر المصادر راجج لرزنده و جنبنده راجج
کیا مسیت رجاج کوسفندان لاغر و مردمان ضعیف راجج سرکین راجج
شتر و سرکین بره کوسپند که هنوز بعلفت خوردن در نیامده باشد
رتاج دری که بسته باشد در بزرگ راجج در بزرگ راجج جوز هندی راجج
غبار راجج رهاوار راجج روان باب الرأع مع الحار من المصادر
راجج و راجج و راجج سود کردن راجج کشادن سم و کستردن سینه یا
برزمین راجج پروردن و عرق پیرون آمدن راجج شکستن و کستن
راجج شاد شدن راجج سخت شدن باد و بوی چیزی در یافتن راجج

روح شبانگاه کردن و شب جردین و شبانگاه رفتن روح هر بانی
 کردن و بخشامیدن و فراخ شدن ریح افزون شدن ریح
 نیره زدن و خداوند نیره شدن و لگد زدن حیوان رزوح و
 رزاح افتادن از لاغری بسیار ریح اندک کوشش شدن
 سرون رکوح میل کردن روح باره از بنا بر خانه افزون
 من هر المصادر ریح شراب و کهناء دست و بدن یعنی جمع
 راحه است و روزی که باد سخت باشد ریح رزاح ریح عرق
 ریح نیره بردارنده و انکه او را دوشاخ باشد ریح بوی باد
 ریح جمع او ریح زن بزرگ سرون ریح جمع او ریح بوی کینه
 و جمع ریح نیز آمده است ریح اسپ و کوشه کوه و میان سه
 رکوح جمع او ریح شتر که بهلاکت باشد از لاغری ریح جمع او
 ریح استخوان خفا که سگسته شده باشد روح جان و زندگانی
 بی مرک و قرآن و عیسی علیه السلام و جبریل علیه السلام و گفته اند
 روح فرشته است بنایت عظیم که مقدار جنین صف از
 ملائکه باشد فلهمذا گفته اند ان النسس عشر الجن والجن عسرا
 عشر الروح روح بالفتح باذخک و خوش و آسایش سازنده
 و هر بانی روح شبانگاه کننده و بوی کسنده و کا و دشتی
 ریح سود ریح بالفتح نام مرغیت و بجه شتر و پیر ریح میمون ریح
 روح زن بزرگ سرون و کاسه بزرگ و سگری که آهسته

در دوح جمع او رباح سود و ساق و حانوریت مانند کرب و نام
شهریت رباح نزه دار و نيزه زننده رباح بالکسر پيله
کو مینه رباح بفتح شراب و بادنا و مرغان پراکنده رباح کلدانه
باب الرأى مع الجا و من المصادر رباح نرم و زنند کانی کردن
با سایش رخ آمیختن شراب بچیزی رخ نیست شدن رسوخ
استوار کردن و ثابت بودن رخی اندک کردن و سکت شدن
کردن رخی باریک شدن رخی سکتن چیزی که میان بوج باشد
من غیر المصادر راسخ استوار و ثابت رخی درختی که شاخهای
آن درهم برآمده باشد رخی مرد بزرگ جسته رخی زنی که در
وقت جماع هوشش شود رخی نرم و فراخ رخی گیاه نرم
باب الرأى مع الدال من المصادر رد باز داد جواب
و امانت و غیر آن و باز دادیدن و از پیش خود بردن کردن
و اندک بستگی در زبان بودن و فایده دادن و دفع بخشیدن
و بازی کردن و رکوب بر جراح بستن رقاد و رقاد و رقد
خواب کردن رگد و رکود آرام گرفتن آب و باد و رگد
ایستادن تراز و رهد ساینیدن رعد آواز کردن آسمان و
ترساینیدن و آرامیده شدن و نیکو روی شدن را دیند
شدن جاش تگاه بر روی دیوار آید و بند کردن و طلب کردن
روزی بانی و استی رفتن آمد ملاک شدن و آمدن در چشم

رشد در شدر راه راست رفتن روید آهسته رفتن و این غیر
 مصدر هم آمده است رغد بسیار نعمت شدن رصد و رصدکاری
 کردن و چشم داشتن و راه نهند داشتن رشد بر هم جیدن من غیر
 المصادر رغید و رغد فراخ و نیک و بسیار رغد بخش و یاری
 و قدح بزرگ رغود شتر ماده که بیکبار دو دشیدن قدح را پر از بکند
 رند مملکت کنند رند با بضم بیه را فدیاری کنند رند و خود شخص
 نرم استخوان بسیار گوشت را قود خم بزرگ روافقید جمع
 رسید و راستدراست یا فته رکود پر شده رعد آواز
 ابرو نام فرشته است رند درختی است پاک و خوب
 از درختها بادید و بعضی درخت عود را هم کوسید ربد غبار
 شمشیر و شمشیری که بر روی او غبار نشسته باشد را دود و دود
 زن جوان و خوش شکل و پنج ریش روز بون رصد شتری که بر
 آب خوردن شتری دیگر باشد تا بعد از آن آب خورد و بعد
 بد دل وزن نازک اندام رعدا کی نوع ماهیت و ابر رعد آرنده و مرد
 بسیار کوفه و آب و جویهای سقف رقد و ورقه خفگان و رقد کوی
 است که از آن سکه آتیا تراشند رند هلاک شده و متغیر شده
 رایید دسته آتیا، خاکلی و آنکه او را بطلب گیاه فرستاد
 شده باشد و پیش رو و خاکشاک که در چشم افتاده و بمجنی هلت
 نیز آید رما و خاکستر رند خاک رند و رند بر سر هم حیده و معنی

رند مردم ضعیف نیز آید رکب کوه که بیرون آمده باشد بود جمع را دانگه و را
 بطلب چیزی فرستاده شود رسید سببی که چشم دارنده بخیری باشد
 و شیر درنده رسد اول باران و کلهبان و جهنده و چشم داشتن
 گاه و گیاره اندک را گدایسته و را گد جمع او باب الرامع
 الذال من المصادر رذ باران باریدن ریختن و سبک شدن من
 غیر المصادر رذ اذ خوشی و باران ضعیف ریختن رذ باران
 ستمهایی که بر کردن شتر آویزند برای زمینیت باب الرامع
 الرامع من غیر المصادر ریر و رار و ریر مغز فاسد و مغزی که نه باشد
 و محکم نشده باب الرامع الرامع من المصادر رز کار و زمین
 فرو بردن و چیزی در زمین ثابت کردن رز در را تنگ کردن و
 بدم زمین را کاویدن ملخ تا خایه بهند و نیزه زدن و تیر بر بدن
 زدن رجز بجز رجز شتر گفتن و عذاب کردن و را ندن کسی را
 ریز بدست زدن چیزی را و پر کردن رفر زدن کسی را رگز
 نیزه بر زمین فرو بردن رجز اشارت کردن بلب یا بچشم یا بپا
 رهن حرکت کردن و رور آزمودن من غیر المصادر رز راز کرک
 جهنده رز آواز بنیان و استه رجز بالکسر عذاب و پلیدی و گنده
 و سرکین و رجز بالفتح یک نوع شعری است و نام بحریت از شعر
 و یک نوع علتی است که در کفل و دران شتر پیدا شود رز نام محکم
 رز آواز و رز و رز با لطم و رز برنج و در اصل از روده و رز

است

حذف کردند ریش فریب رزیز کیا هست که باورنگ کشند چیزی را
 را آموز و با رکاز کج باب الرامع السین من المصادر
 چهر گفتن و واقف احوال مردم بودن و ثابت شدن و ابتدا
 کردن تهن و اصلاح کردن کار مردم و افتاد کردن آن و بکرانه
 و جاهه کشدن و با خود اندیشه کردن رسیس اول رسیدن
 بچیزی رسیس افزایش کردن و بسیار عدد کردن ایندن و بسیار
 شدن رسیس آواز کردن آسمان که آنرا عدد گویند رسیس و پس
 کرد ایندن رسیس سنگ انداختن و در خاک چیزی پنهان کردن
 و پوشانیدن رسیس ست رفتن و رسته افتادن و افتادن
 شدن و بسیار کردن مال رسیس پایی زدن رسیس در بغل گرفتن
 رسیس خوابیدن و تکیه کردن رسیس بدست زدن و پیر کردن
 رسیس متهم شدن رسیس رفتن و سنگ بر کسی انداختن من
 غیر المصادر رسیس چیز و نام رود خانه اسیت و معدن و چاه
 ثابت و استوار رسیس خاک رود لیس باد مای خاک افشانند
 رسیس سخت خورنده رسیس قبضه شمشیر اول کار رسیس
 آنچه سر اولرزد از غایت ببری رسیس شتری که در ملو قوه
 نباشد و در اعضا، دیگر هم رسیس کله فروش رسیس سر
 و جماعت و مته رسیس جمع او رسیس المال سرمایه تجارت
 رسیس در رسیس مته رسیس فریب و دیر سخنی زمانه رسیس جمع

آن روی سکه اند از عیش نیکی کس خشن و مردم بسیار کس
نام رود خانه است یا بیابانی و کادی که در خرمن گاه دارند و کدی
کاوان را بر کرد او کرد استند برای خورد کردن خرمن حسن
بخش و غضب و عقوبت حسن آواز عدد آواز شتر باب
الراء مع الشين من المصادر رشاش زدن و اندک بارید
و اندک اشک ریختن و اندک خون ریخته شدن رویش مصلحت
کار کسی قیام نمودن و خبر کسی رسانیدن و بر برتر نهادن رشش بهم
شدن و سنج کشتن پلک چشم رشش نقش کردن و عیب کردن
رشش خوردن رشش لرزیدن اندام من غیر المصادر رشش چیز
و پر و همسایه فاجره آرایش و صورت و مال و معاش ریاض
جمع آوردن رشش رکهای کف دست رشش باران اندک رشش
اورشش بالفتح خون یا اشک یا آبی که بجزی جکیده باشد رشش
لرزه رشش بد دل رشش حیوانی که سر او لرزد از غایت پیری
رقاشش نام زمین رشش شتر بسیار شتر رشش شتر ماده
که بشت او کم گوشت باشد و پکان تنگ و خضعیف رشش
سست رشش استخوان نرم رشش انگه میان رشوت و هند
و رشوت ستاننده سنی کند چنانکه رسول علیه السلام فرموده است
لعن الله الراششي الراششي و از رشش باب ۱۲۹
فتح آنجا که من المصادر رشش نیک بر آوردن رشش استوار

کردن آن رخص مضطرب حال شدن رخص پایی کوفتن و برجهیدن
 و جوش زدن رخص بنیاد دیوار نهادن رخص بد حالی کسی نخوشی
 مهبل کردن ایندن و سرکین انداختن مرغ و زایندن رخص بمعنی سخت
 گرفتن و سخت فشردن آمده است رخص ارزان شدن من
 غیر المصادر رصاص قلعی رخص نرم و نازک رخص ارزان رخص
 رجه شیبین دیوار رواج رخص سنگهای رجه برجه نهاده باشد رخص
 چرکت که برکنج چشم باشد باب الرابع مع الضاد من المصادر
 رخص بر انداختن و فرو گذاشتن رخص پایی بر زمین زدن و جوش
 نمودن و بر پایی زدن چیزی را و دوا ایندن اسپ و دودین و حرکت
 کردن بچه در شکم مادر و جنباییدن پایی و غیر آن رخص کوفتن و زدن
 مرد کردن رخص فروختن کوسفند و سک و مثل آن که گذاشتن
 قوچ یغزی را رخص جردین رخص جامه شستن و در عرق آوردن
 تب بدن را رخص سوخته شدن پایی از کرمی و کرم شدن و زدن
 پختن و سوز ایندن و تیز کردن چیزی را و کرم کردن و فساد یا
 اندرون حیوان از کرم و کرم شدن سگ از آفتاب و گوشت
 پختن من غیر المصادر رخص میانه چیزی رخص گوشها و طرفها
 خرمای در شیر آغشته راضی رخص چرخه و رخص آب اندک را
 هم گویند و کرده بسیار را هم گویند راضی خردم رنده چیزی رخص
 سنگیر حیوان بسیار گوشت رخص تیز رخص کردن و بر آکنده

شده رفاقت راههای مختلفه روافض لشکری که سردار خود را گذاشته
 باشند رکوض کمانی که تیر او سخت جبهه روض مقداره نصف خیک از آب
 ریختن ریاضت کنندگان روض ریاضت کنند ریاض و روض بستمانها
 و مرغزارها روض خور و مرد شده از چیزی ریختن آراکگاه و باره اهل
 و عیال و مشکوکه مرد و ریسمانها و رودها شکم ریختن روضه کوسپند
 روض فراخ و بزرگ و سطر ریختن شسته باب الرابع الطاء من المصا
 ربط باز بستن چیزی بخیزی و استوار کردن ربط پیوسته گذرگاه دشمن
 بستن و باز بستن اسب در راه خدا تعالی کما قال الله تعالی و من رب
 الخلیل و او غیر مصدر هم آمده است ربط عیب کردن ربط منقش کردن
 بنقطه سیاه و سفید من غیر المصا در ربط سخت و خیزی که با سخت
 به بندن چیزی را و دام و مقداره پنج شیر است و پشت و اسبی که او را
 باز بسته باشد در راه خدا مانند رشته که در مفصل است که اعضا
 باو محکم کرده اند و جمع او رباطات است ربط خشک خرما که با
 پرورده باشند و سخت ربط افغان و احمق ربط جمع ربط بختن
 جمع رباط است ربط جامعه و لنگونه پوست که زن حایض بر خود
 بندد و ربط جمع او ربط و رباط کوههای یک وصله اند و این دو
 جمع ربط اند باب الرابع العین من المصا در روض
 ترسانیدن و ترسانیدن و میگو آمدن روض باز آمدن و باز کردن
 روض باز آمدن روض و روض شیر خوردن روض زیاده شدن

و افزایش کردن و بازگشتن و بسیار شدن بچه شتر ربع چهارم شدند
 و چهار یک ستاندن و چهار تو کردن و سنگ برافراشتن و بجای ایستادن
 و انتظار کشیدن و تپ روز چهارم آمدن ربع هر چهارم روز گرفتن
 ربع طمع داشتند و حریص بودن ربع خود را بطریق استن نمودن
 شتر ماده و از گرم سیر سیر باز آمدن مرغ رواع عود کردن بهاری
 رضع مناد یافتن یک چشم رضع بخیزی در چسپیدن و تمام فرو بردن
 نیزه در جیزی رتوع چرا کردن رضع باززدن و بازداشتن و بخیزی نمودن
 رفاع و رفاع بردن کشت در روده بخمن گاه رضع برداشتند و
 نزدیک کردن و بلند کردن و فاسق و آسقا را گردانیدن و بلند آواز
 شدن و بضم کردن کلمه و بردن کشت در روده بخمن گاه رضع پاره و جدا
 کردن و همچو رکوع پشت خم کردن برای تو اضع و فرو تنی کردن و بگرد
 نهادن فرمان را رماع و رمع متغیر شدن رومی و لرزیدن رطل نکاح
 کردن من غیر المصاد ربع منزل و سرا و محله ربع بهار و جوی آب
 و گیاه بهاری و باران بهاری رابع چهارم ربع چهار یک رابع و
 ربوع جمع ربع اند ربع بالکسر شسته و تپ دوروزه در میان چنانکه
 از روز نوبت باز نوبت دیگر چهار روز باشد رناع چرندگان رواع
 نام آست رذیع تیزی بچکان رضع بجای یکس انگین راضع لقب
 شخصی بخیل رضع و روع رضع جمع رفاع ای آدمیان زبون رفاع رکوا
 و در قهقاری که بجای نویسنده رضع بچه شیر خواره رضع حرکت محله راج

رضع شتر در جیزی رضع

باز کردند و شتر ماده که به آبستن مانند رجع باران و جامی که آب
باران در او ایستد و زیر شانه دست رجب بر کین و جابوئی
که از سفر باز گردیده باشد و بسفری دیگر رود رافع بردارنده و بلند
کردارنده و بضم کسند کلمه رافع بلند کردارنده و بزرگ صاحب
اعتبار رافع کم عقل و آسمان کما جاد فی الحدیث من فوق سبعة
ارقعة رافع خوش آئیده و اسب تیز رفتار رافع چرمه رافع
زمین بلند و راه و دخی که از زرع حاصل شود رافع جمع آن رافع
دل و عقل رافع تواضع کننده و پشت خم کننده نماز رافع جمع او با
المراومع الفین من المصادر رافع شدن دست و جامی رافع
رفع فراخ شدن رافع حیل کردن روباه و پنهان بسوی چیزی رافع
و پنهان حمله بردن و میل کردن و خواستن و رسیدن دل رافع در
کل مانند و تکرار کردن رافع سین را تا گفتن در سخن و رافعین
گفتن من غیر المصادر رافع زندگانی فراخ و نیک رافع بیج هر دو
ران رافع در کل مانند رافع آب و کل رافع احمق رافع میل کننده
رافع و رافع بضمین مفصل دست و ذراع و مفصل پای و ساق
رافع ریسمانی که در هرج بابی شتر کنند باب رافع الف
من المصادر رافع ازیدن رافع رفتن مقید براه رافع چکین
آب و غیره رافع نرم و بر آب شدن حمزه و غیر آن رافع زمین گشت
زار را جویدن رافع بی بر تیر بچیدن و سخن بر سخن بپوشتن و سخن

سبک نهادن رعا ف خون از پنی آمدن رف رعایت کردن و مزین
اسب دهن در وقت بوسه دادن رصف داغ کردن سبک و بریان کردن
سبک کرم و نچتن طعام سبک کرم رفیف در خشیدن گیاه از سیرابی
رعف شش رفتن و خون از پنی رفتن من غیر المصا در رفوت انگه
در بی اسب کسی نشیند و نام ستاره است راف و رفوت
مهربان رفیف شیری که سبک خوشایند شده باشد رعا ف خون
پنی رواعف تیر مارا رعف اسب شش رو و پنی کوه رف طا فیه
دیوار و کرده رفوت جمع آن راف رعایت کننده و مهربانی کننده
رفیف برانگه و در خشنده رفراف نام مرغیست که آنرا خطاف
گویند و شتر مرغ را نیز رفیف زمین فراخ و زمین غله زار و رفیف
بافتخ خراج روافیف اطراف دبر رصف سبکی که کرم سازند و با
شیر داغ کنند و گوشت را بریان کنند رصیف محکم و معار
رصف زن تنک فرج رعا ف دریا رصف سکنهائی که بر سر هم چیده باشند
رصافی که درد بنا له تیر چنذ رفیف قرص نان رعف جمع رشف بعتیه
اسب که در حوض باشد رفوت دریچه و چینه و کناره های رزه و غار
و بالش و سباط کرانایه و جامه های سبز و فرش و تخت رفراف
جمع رحت باریک و تنک و چتر نرم و روشن و همچنین روغن تازه
و بنوم و یکنوع است از رنگ خون زن نیکو ذهن باب الراء
مع القاف من المصا در رتق بستن رزق و رزق روزی دادن

و خشنیدن رقص و رشتن تیر باران کردن و تیر انداختن و حسیّت شدن
و نیکو قد شدن رفق نرمی نمودن و یاری کردن و همراهی کردن و فایده گرفتن
رموق یکبسی بسیار رنگ بستن روق نیکو آمدن و صافی شدن شراب و ده
عجب انداختن ربق از برای بره و بزغالک کردن بند ساختن روق بختین
در از شدن دندان ربق در خشنیدن ربق نیکو شدن روق حق و ملک
شدن و بنده شدن رفق ضعیف شدن استخوان ربق تیره شدن
اسب و شراب ربق در رسیدن و در آمدن بخبری شتاب و تازگی
شدن و تکبر نمودن و نادانستن و پهوش شدن و پهوشانیدن
و دروغ گفتن و ستم کردن و عیب کردن رفق بسته شدن و سوراخ
فرج زن رفق گردیده شدن مرفق از پهلوی رقاق در خشنیدن سر
رق و رقاق زمین نرم هموار شدن من غیر المصادر رقاق بالکمر
نمان نازک و نرم رقیق بنده و نرم و باریک راق افسون کننده
و افسون خوان رشا حق طایفه انداز سپاهان رفق آنچه جتن
و یافتن آن آسان باشد رقوق طواریا و کتا بهتا رقاق در خشنیده
رقاق چیزی اندک رفق آن قدر که سدر رفق کند و این لفظ را بر شی
قلیل اطلاق کنند رفق تیره روق رواج و نیکویی رواق سفت و
خانه و حیمه و خانه که بر سر یک ستون سازند و برده که در پیش خانه آویزند
رقاق مقدار چیزی رفق حست و روان و باران و نیکو قد رزق رزی
و هر چه از آن نفی توان گرفت و قول خدا تعالی و یجعلون رزقکم انکم

نکند بون بقدر مضاف است یعنی سکر ز قلم رز و ق صف او
 رن با کسر ملک و بنده و باریک و تنک و زمین نرم و بالفتح نامه اعمال
 و سکن بشت رزاق و رازق روزی دهنده رن با کسر رسیان
 که گردن شتر و غیره اند از نذوق و رباق رسیانها و این هر دو لفظ
 جمع ربه اند رناق نوعی از جامه است رزاق و رستاق و رزوق
 هر سه صف آدمیان و رسته درختها و حرما رن سیکو روق جمع و
 رنق برهم بسته شده رفیق آنکه در پیشتر کار شروع داشته باشد و یا
 و همراه رفاق رسیانی که بآن مرفق شتر بندند و کرهها و همراهان و
 یاران رنق باقی جان و چیز اندک و رمه کوسفند رنق شراب
 نیکو و صاف روق و رادق شراب و شاخ کادو معنی روق پیش
 خانه و طایفه از شب روان و سفت و اول و بهتر چیزی را گویند
 رادق نام طرنی که آنرا پائیکویند و آنچه با و چیزی را صاف کنند
 و بیالایند رنق آب دهن و چیزی پسندیده باب المراء مع الکاف
 المصا در یک اصلاح کردن تربت و طعام را و آمیختن رموک
 ایستادن رنگ کام نزدیک نهادن شتر در رفتار و شتاب
 رفتن رورک باریک شدن و ضعیف شدن و انداختن
 و لازم کردن و دست در کردن کسی بند کردن من غیر مصا
 راکل احمق رک باران سست رکا ک جمع رکیک ای سست
 رای و ضعیف و زبان بر آوردن سکر رن و رنگ تمام آبی است

در عربستان رماک شتران ماده بزرگ و او جمع رماکه است رماک
در احکام چیزی سیاهی است که در میان سنگ میکنند باب الرما
مع اللام من المصادر زفل خرامیدن رکل با پی برگردن رکل حصیر
با فتن و باران اندک شدن رکل شتاب رفتن رکل رفتن
و پالان کردن شتر را و در بلا صبر کردن رکل رفتن رکل کشا شدن
دندان رکل و رکل و رکل بند بر پای نهادن و پیاده شدن و
لرزیدن موی و شیر خوردن رکل سست شدن از غایت
بری و لرزیدن رکل سخت نيزه زدن رکل شیر خوردن رکل
سیار شدن من غیر المصادر را و اول آب دهن را و رکل لرزیدن
رکل موی که فرو رفته باشد و شتر خوش رفتار و نرم رفتار را
رسمانی که بدان برد درخت خماروند رکل رما شتر و کوسپند
رکل بختین نرمی و آسکمی و سختی و شیر خوردنی رسال چهار دست
و پای شتر رکل مرد رکل جمع او و رکل پا دکان را نیزه کوبیدن رکل
بالکسر و جاعت ملخ و کوشه رکل حیوانی که بقوه براه رود و
اگر نیک پیاده روی کند را رکل پیاده رکل کوشش بریده کوسپند
که فرو رفته باشد رکل جمع او و رکل اگر موی او زنج باشد رکل رفتن
گاه بر روی آب رکل اسکار او و رکل کشاده دندان رکل درختی است
که برک او بغایت سبز باشد رکل جمع او و رکل مرد پر کوشش
فربه رکل شتر بالایی رکل درختها در از خمار و کوبیدن رکل خنای

زبون رعل قنبله اسیت رعلول تره اسیت رعا پیل خلقها و خاصیتها رجا
 و رعل میادگان رعل ریک و خطها سی که بردست کا و پیدا میشود
 ریحل اسب بزرک هیکل رعل جماعه اسپان و غیر آن رعال جمع او
 رطل نیمنی که با و چیزی سخند و رطل نیم من و بمعنی نازک و نرم آید
 رغول کوسفندی که شیر دهد بر ما را و کسی که هر چه باید بخورد رسول پیغام
 برنده رسل جمع وی و رسول اسم واحد بمعنی آمده است همچون قول
 خدای تعالی انا رسول رب العالمین رسایل کتابها و نامهها رطل
 اسب دراز دم رطل احمق رتیل دندان سپید رطل درختان
 رطل بره ماده کوسفند رخال جمع رال کچ؛ شتر مرغ ریاال ستارها
 و بجان شتر مرغ ریاال شیر درنده رایل جمع او رطل رخت و منزل
 و ما و او مسکن و بارشتر و بالشر و کورو چیزی که در میان باشد
 و آرا مکاه رعال جمع او ریل نیک رونده رطل زبون و ناس
 رذول جمع باب الرادع المیم من المصاد رحم سکنا کردن
 و انداختن و بسک بر آوردن بنا و به بندار سخن گفتن و کشتن
 و لعنت کردن و راندن رسم نهادن و نشانه کشیدن ریم نو
 و لفظ زدن حرف را رکم بر هم نشاندن روم جستن روم بصلاح
 آوردن زیانی ریم از جای فزا تر رفتن و بجای ایستادن و
 زیاده شدن و بریدن ریم جمع کردن و زدن ریم دراز
 بجای ایستادن بوجهی که خسپیدن نشاید از غایت لاغری رحم

نشان کردن زمین برای زرع کردن و انداختن سنگ و بر آوردن بنا
و سنگ بر سنگ جیدن رطام میقتد نکاید اشتن و راه بر چیزی بستن
و نکاح کردن رعم فرورفتن و افتاب را مشابده را کردن رعم ختم کردن
و ناخوش آمدن و برای کسی خبر کردن و داد ستاندن نتوانستن
رام دوست و مهربان شدن و اصلاح کردن و رویدن جراحت
برخی رفتن شتر رسم نشان کردن و مهر کردن غله در خرمنگاه رشم بوییدن
طعام و حریص شدن بآن رطم در کل دلائی انداختن رعم داد ستاندن
نتوانستن و بجا که رسیدن پنی رعم سخن گفتن و رشته برانگشتن
تا خبری بر یاد باشد رعم سنگستن و مینی سنگافتن و آلوده کردن و جبری
بر عضو مالیدن و سنگ بر رسم شتر و اسپ آمدن و خون ازان بر آن
رعم و رجم مهربانی کردن رزم بانگ کردن شتر و رعد رزم بانگ کردن
شیر رعم سر آیدن ردم بستن در و بستن رخنه روام تیز دادن
رجم روان شدن آب و آنچه بدان مانده و ریخته شدن آب و شل
آن از جبری من غیر المصا در رجوم جمع رجم است یعنی انداختن
و بدین معنی در کثاف مذکور است در تفسیر آیه کریمه و جعلنا ما جوجا
للشیاطین ای الرجوم للشیاطین ریم بوسیده و ریزیده و
کهنه رجام جمع او روم نوشته شد تا مهر و چیزی که با و آنچه را
جلاد دهند و نشانه رجام و رخم سنگها و رزم ردم تند و حصا رجم
رشم سپیدی که بربل بالامین اسب باشد اطم لازم شونده

رطوم احمق وزن مسداح فنج رطوم کوسپندی که از پینی او آب و خون
 آید رطام آب پینی رطام خاک رطم خط و جامه که در و خطها بافته باشد
 و سختی زمانه رقیم کتاب و لوجی که در و خبر اصحاب کعبه نوشته
 شده است و پیا بانی که در کوه باشد رهم و رهام یا رانها
 خورد ریم زیاد و افزونی و استخوانی که بعد از قسمت گوشت مانده
 باشد و درجه و ساعت در از رلم آهوی سفید رتایم رشتنایی
 که بر انگشت بندند تا چیزی برآید باشد و اوج رغه است رتم
 درختانیت مخصوص و سگسته را نیز گویند و اوج و مفرد نیزه
 است رجم و راحم مهربان و آمرزنده و بخشاینده رحم و رحم خویش و زن
 که در و بچگی باشد رکام بر هم نشسته رجم نرم و آهسته و مهربان
 رخم جمع رجمه است و آن مرغیت رطام سنگ سپید و نرم ریم
 جامه که نه رزم ریزنده و کاسه پر آب که نزدیک بر بخشن باشد
 رزم و رزوم جمع او رهم پوسیده ناروشم چیزی که بآن فکر کنند
 غله و مسکاه را رضم بناهی که بسنگ برآورده باشند روم
 که نیز روم بالضم خیر مرهم مکنوع درختیت رام نیز درخت آروم و
 رویم فرزندان روم ابن عبص و نیز نام درختی است بالفتح در روم
 که ثمره و را نقل بالضم نامند از برای تدایوی بکار برند رجم زانده
 و سنگسار کرده و انداخته و لغت کرده رجم سنگ و قبر جام
 سنگی که برد لو بندند تا نیکو فرود رود را روم مهربان روام

بچه پوست نشتر که در و چيزي آکنده باشند رازم ابيتماده که چنين
تواند از لاغري ربيع سردار و سر کرده رزم آکنده ثابت و قايم باشد بزرگ
باب الرابع مع النون من المصادرين پرکردن ايند و استوار شدن
و آراميدن و بلند داشتن رسن افشار بر سر ستور کردن و رسن در
چيزي بستن رسن تمام کردن و در بشنام دادن رويان براه رفتن و
اسب و خرد و يدن ريجان طلب روزی کردن و بوي و ميدن
ريسان فراهم ميدن و کتير کردن ريفان از شادي بر حستن و آمدن
شد کردن ريسان بر جنباميدن از پيري ريسان چيندن و لرزيدن ريفان
حليکه کردن روبا و سپهان بسوي چيزي رفتن ركون بسوي چيزي رفتن
و ميل کردن و آرام کردن رسن بزرگي بانک کردن رويان رستن ريسان
و آواز کردن سلاح رفتن در کم کشيده شدن پوست درختها
هم چيندن رستن آيختن ريسان در خشيدن و افزايش نمودن ريسان
رفتن معيت براه ريفان کام نزديک نهادن نشتر در ريفان و حست
رفتن او و و يدن او رهن و ريمان کرو کردن و دايم شدن
رهنان چيندن ريمان دوست داشتن و مهربان شدن و رويان
جراحت ريفان نزديک کردن رسن رسن خواندن بطعام عرو
و سر در کاسه و ظرف ديگر در بردن سک رفتن نوشيدن و
بجنا رنک کردن رسن باده ناي بيابي باريدن و ابر ضعيف
باران باريدن ريسان افزوني يافتن رسن خويشتن آرايش نمودن

و نرم فرا که داشتن و دست که داشتن رقبان انتظار داشتن صوا
 وضون خشود شدن غن کوش فرا داشتن بجن و طمع داشتن و قله
 کردن سخن و میل کردن و راضی شدن بجن رین و ریون برده کردن
 و مردار شدن و بچرک و مرداری الوده شدن و بچود شدن نفس
 و غالب شدن کما قال الله تعالی بل ران علی قلوبهم رجبان
 لرزیدن رجن ایستادن و بستن نشتر تا علفت بخورد و همچنین است
 رجون من غیر المصاد در ردن کنج ابریشم و پوست تنک که بر
 بچه پوشیده باشند و از شکم مادر بیرون آید و در سر استین
 را درن رغفران ریجان اول و بهترین چیزی رجن بینی کوه که بش
 آمده باشد رعون و رعان جمع او رقتن اسپ در از دم رتون
 و رقان رغفران و حنا رکن کوشه چیزی و جانب اقوی از
 چیزی و خوشی و عزت و بلندی رمان انار و نام جبل نیز است
 ریان سیراب رکیان سواران رچون خدا شناسان رهبان
 عابدان و خدا ترسان نصاری رحمان نجاتینده رخان نبات
 تازه که از زمین سر کشد و هر دو رخ شطرنج را هنر کرو کننده
 و دایم و ثابت و لا غرین کرو و رمن در مان جمع او رمین در
 کرو کرده رمان جسع رهنیه باشد یعنی بگرد و نهادن رجان پاد
 رچلیون پیاده روندگان رغفران قرصه رمان و او جمع غنی است
 رچین استوار و ثابت و مهربان و در و ناک رمن لفظ است

که بآن دشنام میدهند یهودیان و آن کنایت است از احمق
و معنی او بگشتن نیز آمده است عین نام حصاری رقدان و جلد و زدن
رودان شب و روز ریجان روزی و کیا همیت خوشبو
برک گشت که در گشت زار باشد کما قال الله ذوالعصف و ریگان
ریگان بچکان شتر مرغ زبان بارانهای سپاسی و بارانها ضعیف
رشن جانوریت آبی که آواز کند در آب بتابستان رین
پرده ریهمقان رنغفران ریدن نام مرغی آرسن موقوف رنشن
جوان لرزنده رداں استادگان گاه در آب و رفتن آن ربا
همی و هست و جوانی و نوبی و تازکی ربانیون دانایان کامل رخن
دریچه راشن آنکه ما خوانده بطعام عروسی خوردن روه
راعون رعایت کنندگان و نگاه بآنان و شبانان رزن
حاجی بلند رزن و رزان جمع او رزین استوار رای و
آرامیده و استوار و بلند داشته رزان آرامیده باب
الراء مع الواو من المصادر ربو افزون شدن در عدد و
مقدار و ربا خوردن و افزایش کردن و بالا گرفتن و آرمیده
رئوت تقویت کردن و آهسته آب بدلو کشیدن جو امید
داشتن و ترسیدن رنو غالب شدن و آهسته رفتن
و بآنها از هم گشاده آرامیدن رکو دشنام دادن و باز کردن
بار بر شتر و سخت کردن و اصلاح کردن کار و گناه برکنش

شدن رعو دور رعو باز آمدن از بدی رشو رشوت دادن رفو
 دادن و حجامه را رفو کردن رفو بوسه بکسیدن رفو بصلح
 او کردن چیزی و چیزی نقل کردن از کسی حواسی که در این
 و کرد شدن مار من عیز المصادر رفو زمین نشیب و بین
 بلند و دریا را آرمیده رفو معنی سکستان و معنی زن فرج
 فرج هم آمده است و نام مرغی که او را کلنگ نامند و جوی
 را گویند که محله و دیه باشد و آبهای باران از اینجا روان
 شود رفو و رفو نرم رفو زمین بلند و نفس یعنی دم باب
 الراد مع الیاء من المصادر روه سر کردن شدن آب
 رفته و رفته باب خوردن رفتن همه روز و آرام گرفتن شتر
 من غیر المصادر روه و رواه آبگیر مائی که در کوه و سنگ می باشد
 و این هر دو جمع روه اند رافه آرام گرفته و باب رونده رونه
 باب الراد مع الیاء من المصادر رتی مرتبه گفتن و
 مهربانی نمودن و از کسی چیزی نقل کردن رعی چرمین و چراغین
 و نگهبانی کردن و روی براه رفتن و افزودن و سخت زدن
 و انداختن و یکپایی برداشته جستن کودک و درجایی افتادن
 رانی نظر کردن در کار و نکسیدن چیزی رانی چیز نیک دیدن
 رچی کردن شدن آسپاری سیراب شدن رمی انداختن
 و دشنام دادن و یاری کردن و کار ساختن رتی و رتی بالا

رفتن من غیر المصاد و رای اندیشه ز کی جاہ و مناک راضی
و رضی خوشنود ز دی شتر نری که از بسیاری سفر لاغر شده باشد
رای همیشه رباعی لفظ چهار حرفی و شعر چهار مصرعی رای مشبای
و مکملان و حاکم رای گیاه راقی افزون رخی فراخ راجی امید دارند
رباعی کینوع کبوتر است رباعی بالسنخ کا و چهار ساله که پا در
پنج نهاده باشد رای اندامی زنده تیر و سنک و غیر آن روی
حرف قافیه شعر که در سبت آرد و ابر و باران بارنده را روی جز
کوینده را شی رشوت دهنده را سی ثابت و استوار و کوه
محکم رو اسی جمع را اسیت یعنی کوهها استوار و زو اسی بضم
را و تشدید یا شخص بزرگ سر بانی دانا کامل خدا شناس رایی
بند و پیاده رو رای و رای صورت و منظر چیز را ای پینده رای
ایر بزرگ کتاب الزا باب الزا مع الالف من المصاد
زکا افزون شدن و افزون کردن و اصلاح آمدن و لایق شدن
و پاک شدن و بنا زبستن و مالیدن گشته زکا، محدوده بمعنی
افزون شدن و افزایش کردن آمده زنا، بیابا بر شدن باز
داشتن بول خاروان شدن و و ابریده شدن خنده زنا پاک
کردن زواران و پشت راست داشتن و پشت تاب
رفتن زنا نقد دادن بزودی و انداختن شتر ماده بچه خود را
در میان دست و پای خود و زنا بمعنی کوتاه شدن هم آمده است

زرقا بمعنی پناه بردن هم آمده است زلفا نزدیک شدن زلیلا لغوی
 زنا و زنا مقصوره بعین حلال جماع کردن رخا باسانی جمع کردن مال
 غیر المصاد در زبا نام منزلی از منازل قمر زمی و زکی و بنه مرغ زنی
 زبیه است ربحا بدخلق و مرد پر موی و هر چه از رت و مقام دور
 و قدح و کمان جوین زهر اسپد روی و در خشنده روی و کا و حسی
 زو ترا کوتاه زبازی که اندام او پر موی باشد و نام زمینست که با دستان
 جزیره میگرد زنی پر ما، اطراف بازوی مرغ زلفی هریه و بخشها و
 طایفه زوایا کنجها زکا آفتاب و بالفتح جفت زما مقدار زنا گونا
 و تنگ و بازدارنده بول کما عادی الحدیث نهی عن یصلی الرجل
 زنا و باب الزنا مع المباء من المصاد در زاب با کشیدن
 و حیت رفتن و سخت آشنا میدن زرب هتبه کوسیند خطیره
 زلب ملازم بودن کودک مادر خود را زقب در سوراخ کردن
 و در سوراخ رفتن زعب باین طرف و آن طرف رفتن سیل
 و زود ادا کردن مال و جماع کردن زب در از شدن آفتاب
 غیر المصاد در زب بالضم حایطی که کوسفند در وایستد و فایض از
 بالفتح ایر و ریش مرد زیا ب بفتح موشان خارشتی و اوج جمع زیاده
 زرب نوعی از گشتی زخر سطر و بزرگ زقب راه
 تنگ و سوراخ زغب بر اولین که از جانور بر می آید و پر مای زرد که بر
 جوزه می باشد زغب است بسیار و بول بسیار زعب آواز بلند

کبوتر را ببا عین مهله مرد جهان کرد و مرد سفر کرده غیب چو زنا زرنب
نوعی است از بویهای خوش و کیا سیت خوشبو زبب مویز با
الزراع مع الماء من المصادر زعارة تشدید را و بد خوشدن زعفران
زعفران رنگ کردن زحمة آواز کردن زهره سرخ شدن چشم
از غضب زوړه دور شدن و زیارت کردن رفته اراستن
زحمة در کرد ایندن و خیز ایندن زقرقه آواز کردن با در زحمة ملحد
زحمة سخت خوردن و سخت آشناییدن و آواز سخت کردن
و سخن کبسی گفتن که معلوم نباشد که حق است یا باطل زینوة
کبر کردن زوازه را نیدن و پشت راست کردن و حیث رفتن
از اذاعه جمع شدن زحمة ناخن اها بام بر ناخن سبابه زدن زحمة
لغزیدن زهرقه زرد کردن زهرقه نیک خندیدن و تلبیس کردن
زحمة زنج و آزار رسانیدن و تشویش دادن و رنج و آزار رسیدن
زحمة نزدیک شدن زکات پیر کردن طرف زکوة پاک شدن و افزون
شدن زیارة دریافتن مقام متبرک را یا شخصی عزیز را زحمة بخندن
زقرقه جنباییدن با دکیاه خشک را زغابة پائندی کردن و مهتر بودن
زحمة سخن گفتن مجوس در حین طعام و آواز کردن زحمة و مسا
زما بیه آرا میده شدن زحمة افکار شدن زحمة عتاب کردن
و چشم گرفتن بر کسی زحمة آواز کردن زحمة خشم کردن و کینه داشتن
زحمة تنگ شدن و تشکی نمودن زحمة اراستن زحمة جنباییدن

و لرزیدن ز عفت بد خلق شدن زیاده و زوادت افزون شدن
 زمانه دور شدن از مناسبت و عبادت کردن ز غفرت جنبانیدن غفرت
 انوش داشتن و پوشانیدن من غیر المصا در زیت روغن زیتون
 زبده روغن تازه و مسکه و خلاصه هر چیزی زوجه زن زخته کینه زلخته
 کاسه که بسیار عمیق و قعرند آشفته باشد ز لعلیات جمع او زرافه
 با لفتح کرده آدمیان زرافه بالضم جانور است که پلنگ کا و گویند و
 او بغایت قیمتی است ز بره سینه و نام مندر است از منازل قمر
 ز بیه نزدیک دامگاه و خانه صیاد و خانه که برای صید شکار کنند
 و تشنه که آب سیل تا بسرا آن نرسد ز اقیته زمینی که آب بباران
 نرسد ز ویریه و زواریه دیک بزرگ زلفه کوجه تنگ و زیرت
 نیز کوجه تنگ ز بره آهن پاره و پاره زمین و میانه و هر دو شان
 ز فرقه میان منازل زمانه زن فاحشه و زن قواده زوده دوری
 ز زمانه تچه شپین ز ریه مردانی که ایشانرا مکالمه و زمان خوشی
 ز کره خیک خورد ز لخته علقی است ز غفقه کوتاه ز ریه خطره و
 خانه صیاد ز غفقه باره از مال ز غفقه تیر ما و زلفت و مانند قیر چیزی است
 ز حاجه ابگینه ز ایده افزون ز غفقه زره نرم و سناخ ز بره
 نیکویی و شادی و آراش و سگوفه ز جره افغان سخت و آواز
 صود ز غفقه پوست خورده که در شیب خلق بز او میخند باشد
 ز بانیته و ز بنیته مالکان دوزخ و رفع کنندگان ز اجرات رانندگان

و ترسانندگان و بازدارندگان از معصیت و مراد به الزاجرات
که در قرآن آمده است فرشتگان اند زکوة بخشش مالی که در راه
خدا صرف کنند زکوات جمع آن زکات با همزه یعنی مرد که بر مال
زکوة بدارند ز رارة پیشه زورة یکبار زمره بمعنی سپیدی و نام
سیاره است و نام قبیله است و زنی که سحر آموخت از مادر
و ماروت رذیقه همترست از همتران جن و باد کرد زنا و قه ملاحظه
اشی غشیری و اوجع زندیق است زاعت میل کرد زمره یعنی گروه
زآمرة و زانیه یعنی زنی زنا کننده زحلوقة و زحلوقة حبله یعنی سنگ
سفال پاره و مثل آن بر روی پنج خیزانند و خیزیدن گاه زلفه و جبه
منزلت و نزدیک شده و ساعه زلفه حوض بر آب زلفه طلعه
اومیان زجه خیز زکوة بجه آخرین زکوة خف زهمته بوی کده زیتونه
درخت زیتون کما قال الله تعالی تو قد من شجرة مبارکه زیتونه
زائله شتر ضعیف که بر بعضی طعام و درخت با کنند ز میله زن
ضعیفه زیانه موش که زمره شرار ما در از و بار یک وزن زانه
زنت و زنت آرا میده زمره بالفتح آواز زرد و بالکسر کرده آدمیان
زینره تنگی زمره آواز زلفه خطا زنت آواز سخت زینره آواز
و لباس و زیور و نعمت و یوم الزینیه روز عید را گویند
زونت زن کوتاه زاکیه و زکیه پاک زاویه کنج و فرا هم آورد
زبان دهر و آفتی است که در حیوانات واقع می شود با

الزا مع الجیم من المصاد در زنج سبزیه و پیکان تیر بر کسی زدن
 و کام فراخ نهادن در رفتار و کج خیزیدن پای زنج بر کندن زنج خشم کردن
 زنج دراز و بار یک شدن ابر زنج پشتاب رفتن و لغزیدن زنج
 اسب پر کردن در کوزه و چنگ و مثل آن زنج رفتن زنج تشنه شدن
 من غیر المصاد در زنج جفت و شوی وزن و جنس و صفت و قرین و کس
 کلاه زجاج بالفتح و بالضم اکینه و اکینه زجاج پشتاب رومزه زنج ارا
 وزینه و زرد ابر شک زنج و زنج جایی لغزیدن زنج مرغیت زنج
 و زجاج بمعنی همه آید زنج رشته که بنیاد و طرح عمارت را با آن کنند
 زنج رنگ زنج جمع آن در زنج جامه را گویند که برمودج اندازند
 زنج آهن پیکان و آهن سنان و طرف مرفق دست زجاج جمع
 زنج و جمع زجاجه هم آمده است باب الزا مع الحاء من المصاد
 زنج و زوج دور شدن و رفتن زنج عیب کردن و دور کردن زنج نخ
 زنجت کفتن من غیر المصاد در زنج دوری و در زنج فعل امر است
 یعنی دور کردن و دور شو زنج بسته زمین که پهن باشد و بسته
 زمین خوردن زواج جمع آن زنج مرد کوتاه و زبون و ناکس
 زواج شخصی سیاه کوتاه دست زواج مرغیت زطلح مرد سبک
 و رودخانه که ظرف نباشد باب الزا مع الحاء من المصاد
 زنج متغیر شدن زنج چیزی را بدست آوردن زنج و بر انداختن
 و در انداختن در چاه و در نشیب و خشم کردن زنج و خشییدن

زنج لغزیدن و تیر پرتا و انداختن زنج بلبندی بر خود گرفتن و نگه داشتن
و بلبندی شدن من غیر المصادر زنج لغزیدگی گاه و غایت بزرگی
و بلبندی زانج بلبندی و بلبندی زنج بلبندی لغزیده باب
الزام مع الدال من المصادر زرد و ناخائیده فرو بردن طعام و فرو
آوردن فرمودن چیزی را و در بردن حلقه های زره بیکدیگر و کلک گرفتن
زرد بخشیدن مسکه بکسی و مسکه جنبانیدن برای مسکه ساختن زرد
زاد کردن زرد زاده شدن زود توشه همیا کردن برای سفر زرد
ازاد کردن ایندن چیزی و دور شدن از مناهی و جمع کردن میوه
زرد حرز کردن و احتیاط کردن چیزی را زرد افشردن و بانگ کردن
شتر زرد غیر المصادر زرد کعب کردن و دست و کعب که بطرف
انگشت بزرگین است زرد اعلی گویند و آنکه بطرف انگشت
است زرد اسفل و جواب آتش زرد و عرب چون خواهند که آتش
برافروزند جواب را بهم می ساینند تا آتش از آن بیرون آید جواب
بالاین زرد گویند و جواب شیبین را زنده نقل من الکشاف زرد
کفک زرد بخشش کما قال البنی علیه السلام انما لا نقبل من زرد المشرکین
زرد و زرد روغن تازه زرد جوهر سیت مشهور زرد با لفتح
زرد و بالکسر سیمائی که در حلق شتر می کنند تا نشخوار کنند زرد
زرد باف زرد شیر زبونی که نتوان خورد و کباب سیت مخصوص
زرد شهر سیت در زمین زرد جمع زرد است زرد مقدس زرد زین

سخت زواید افزونها و اوج زاید است زید و زید و زاید
 افزون و زیاده شد تا کقول الشاعر و انتم معش زید علی مایه زاید
 نوشته راه زاید و زیاد افزون شدن و افزون شده و افزون
 زهید اندک زاید و در شونده از مناهی زما و جمع آن باب
 الزاء مع الراء من المصادر زجر فال گرفتن و ترسانیدن زوا
 و زکار ی بازداشتن و بانک برشته و ستور زدن و بانک
 بر زدن کسی را و انباشتن جابه بک زمر نای زدن و آواز
 زدن و کم موی شدن و کم مروت شدن زمر را ندن سخت
 بستن و کزیدن مار و آواز کردن شتر مرغ ز بخیر انگشت اهام
 بر انگشت وسطی زدن زحر سخت نفس کشیدن زید و زار و
 زیر بانک کردن شیر زور تیشید راء سخت رفتن زور میل
 کردن زور دروغ گفتن زور زیارت کردن زهور روشن شدن
 و قوی شدن و بسیار شدن زمر بار برداشتن زفر و زفر دم
 بر کشیدن و اول بانک کردن خرفه نالیدن و از سینه آوردن
 آواز زجر بچیدن شکم و کش شکم و سنجی نفس کشیدن زحر
 موج زدن آب و بلند بر آمدن و دراز شدن گیاه زحر موج
 زدن و تاج بر سر نهادن زمر و زعر اندک موی شدن من
 غیر المصادر زمر نام کوهیست که خدا یثیالی در آن کوه با بوی
 علیه السلام سخن گفت و آب و گل بهم آمیخته و شتر و سختی زما

زبر همه زبر و زبر لوح محفوظ و آهش بارها و کتا بهای پارهای هر چیزی زبر
 چیزی نوشته شده و کلام خدا که برد او و علیه السلام فرود آمده است
 زبر عقل زبر کتاب و زبر جمع زبر کسب و زبر تشدید قوی زبر در بد خلق زبر شکوفه
 زبر سرسرای سخت زبر پیرایه آهین زبر تیر ماه دراز و بار یک
 میان زبر کلاه بسیار زبر و زبر و زبر و زبر تمام و همه زبر آواز بار یک
 ابر شیم و ابر بار یک که تا رزم مار باشند و مردی که دوست دارد سخن
 گفتن زنان زور عقل و دروغ و بت زور بالای سینه زبر
 زیارت کننده زور و زور جمع او و معنی زور سخت و قوی زور آنکه
 کافران و مضاری در میان بندند زبانه سکر زبانه که چون باد بران
 رسد آواز دهند و نام موضع است زمر کوهها زمر بالفتح مراند که مر
 زبور و زبانه یک مخصوص زبانه جمع او زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
 زرد و میوه است زرد حلق زرد و زرد جمع زعفران است زرد سختی
 زبانه زور و زور و ضامن قوم زبانه و زبانه و اینها جمع زمره زبانه
 آنچه در لب جبار و کنند و بچاند تا فضولی کنند زور و زبانه که بر با شتر
 بندند زور بار و خنک و اشیا و مسافر زور جوی و مهتر زور و زور و زور و زور
 و بلند بر آینه زور استخوانی که زبر و دل می باشد زور و زور و زور و زور و زور
 الا اذ مع الزاد من المصادر زبر این سخن و رسیدن باب
 مع الطاء من غیر المصادر زبانه یک صنف آدمی است زبانه راه خلط و
 آبی زبانه است الزاد مع المعین من المصادر زبانه سخت تیز و دیدن

زرع گشتن و رویانیدن و تخم افشاندن زرع بالفتح گشتن شتر
 بهار و جنبانیدن زرع مدحوش شدن و شتافتن زراع شتافتن
 زرع فاسد شدن و شکافته شدن دست و پای و بفریفتگی بودن
 کسی را و آب چکیدن از پوست من غیر المصادره زرع گشت
 و گشت زار زرع جنبانیده زراع گشت کننده زرع کوتاه و حقیر زرع
 شکاف که در دست و پا باشد زراع جنبانیده زرع خرگوش شتافته
 زرع بیکو و شتافته و مرد دلیر و پیش رو در کارها ناگهان و
 کند با می که در پس سم جار و ابر آید زراع اجمع الجمع است و زرع جمع
 زرع است باب الزاء مع الغین من المصادر زرع میل کردن
 از حق یعنی برگردیدن از حق باب الزاء مع الفاء من المصادر
 زحف حبت شدن و جستن زحف بناز و کبر براه رفتن و زبون زدن
 غیر آن زحف بر جستن و شتاپدن و شکافتن جراحت بعد از خشک
 شدن زحف خزیدن و رفتن و جمع شدن برای جنگ و که شستن
 زحف کم و زیاده شدن جزو شعر از وزن زحف از ی در آمدن زحف
 نزدیک شدن و مقدم شدن زحف گشتن زحف و زحف
 شتاب رفتن و جستن باد زفاف عروس و داماد را بهم
 رسانیدن من غیر المصادره زحف شتاده در از بای فراخ کام
 زحف بالضم سقاها و او جمع زلفه است یعنی حوض بر آب
 زکوف در از زلفیت و زلفیت زبون و درم ماسره زحف

علت کمی و زیادتی که در زحافات اجزاء شعر واقع شود زحافت تیر زحافت
شکر بسیار و موج زننده اسب از بسیاری زخوف شتر ماده که بای خود را
بر روی زمین کشد در حین رفتار زحافت لغزیدن کاهها و اوج زحافت
است که او را چپچه گویند زحافت چیست زحافت و زراف زهر قاتل
زحافت اطراف پوست زحافت و زحافت زرهایی فراخ و نرم و اینها
جمع زحافت اند زحافت چیست رفتار زحافت پر مای خور و مرغ زحافت با دخت
زحافت آرایش زحافت باطل زحافت جمع او و زحافت الما و راهایی
اسب را گویند باب الزاء مع القاف من المصادر زحافت
خیزیدن بای و سر تراشیدن زحافت افغان کردن زحافت هلاک شدن
و کدشتن تیر از شانه و باطل شدن و کربختن و رفتن و محکم شدن و غر
استخوان زحافت و زحافت بر کندن موی زحافت چینه دادن مرغ را زحافت
عیب کردن و سر کین افکندن من غیر المصادر زحافت و زحافت و زحافت
و زحافت آنکه او را انزال شود پیش از جماع زحافت شفا و زحافت بند چیک
و چیزی که بر دهن آبریزد و همدان خوب و غیره و زحافت رست که بزبان
جیلی تنگی گویند زحافت و زحافت و زحافت کربان و نام شخصی است زحافت
روغن یا سمین زحافت لغزیدن کاهها و کوهها و دکان برای بازی زحافت
طایفه و ملای زحافت شادی کننده که از غایت شادی آواز بلند اختیار
کنند زحافت شور و غوغا زحافت به خلق زحافت جمع او زحافت خجسته راه
و کوچها و با زحافت زحافت بچه مار حسیده که از شکم مادر افتاده باشد

زلزله خفیه زقاق جمع او زلزله مرد و زلزله چشم زلزله سرون جادوا
 و آنچه بای دروغ و لغو و زمین هموار و زمین دشت و پیش و لشکر
 زلزله این ملک شوند و جادوای من به زلزله ملوک شوند و
 جایی که قدری باشد زلزله کشتی خورد زلزله حیات و زلزله
 جمع او **باب الزلازل مع الکاف من غیر المصادر زلزله**
 و زلزله مرد کوتاه و زلزله زلزله مرد کوتاه و زلزله مرد
 زلزله و زلزله جمع او زلزله لاغر زلزله مرد زلزله و زلزله
باب الزلازل مع اللام من المصادر زلزله نقصان زلزله
 زلزله عجب داشتن زلزله دور شدن زلزله دور شدن را نه از
 یکدیگر زلزله و زلزله لغو زلزله نشاء کردن زلزله شیر خوردن زلزله
 زلزله و زلزله تلف شدن زلزله جدا کردن و نیست کردن زلزله کین
 در زمین نهادن و باریک میان شدن زلزله و زلزله انداختن و
 بلند کردن و کبوتر فرستادن بجای و جماع کردن شتر زلزله دور شدن
 زلزله و زلزله جنبانیدن و زلزله من غیر المصادر زلزله آب خوش
 زلزله چیزی سخت زلزله نشاء کننده و کرسنه جنبانیده از کرسنه
 زلزله مرد چست و کودکی زلزله کوتاه زلزله و زلزله و زلزله مرد
 بدن و یافته کلیم پیشین زلزله کودکی که شکم او بزرگ باشد
 و گردنش باریک زلزله سنجیده و جنبشهای زمین زلزله و زلزله
 آنچه بای دروغ و لغو زلزله نقصان و زلزله زلزله زلزله

رود ز هلول هموار و نام کو هیت زایل تلف شده و نیست شده زو
عجب و مردجیت و زیرک و مسافت اندک و آنکه در رفتار خود را جنبان
زبال آنچه مورچه بدن دارد زال زن پیر زایل مرد کوتاه و بار یک میان
زبیل زنبیل زبیل کین زنجیل دارد می است کرم معوف و شراب
و زنجیلی مرد ضعیف را کو بند زاجل حلقه در و زرده تخم مرغ و آب منی
و شتر مرغ زحل طوائف آدمیان زاجل جوبکی که در طرف ریمان بند
و سر خیک بان محکم کنند زو اجل جمع **باب الزاوع المیم**
من المصادر زغم و زغم و زغم دعوی کردن و پابندانی شدن زرم
مهار کردن شتر را و کتیر کردن و بلند داشتن سپش در سرائی زرم
و زحام ابنوهی کردن و تشویش دادن زرم سخن گفتن زرم قصد کردن زرم
طمع کردن زرم اشک و بل راندن زرم ترساییدن و مردن و سخت
خوردن زگام زحمت هو از دکی پیدا کردن زرم گردانیدن و آب اندک
کردن و زخم خوردن زرم من غیر المصادر زرم ولد الزنا و بخیل و ترش
و زیاده و اسپیده یعنی زیاده که متعلق بخیزی باشد و از آن خبر بنا
بهیچون زرمه پر که در شب حلق او او بخته است و زیاده است از
عضو او نیست زرم بخیل زرم کمان زرم زرم جابه آب مکه زرم زرم
شتری را که بغیر کنند زرم نام درختست در دوزخ که میوهای آن همچون
سرمای شیاطین باشد **کما قال الله تعالی** انما شجرة تخروج فی
اصل الحیم ظلها کانه رؤس الشیاطین و طعانی است از خرما

و دروغن تازه که بهم آغشته باشد زقوم حلقوم زرقوم سخت گبودیم
 زعیم دعوی کننده و پائیدانی کننده و مهتر و سردار زقوم سست
 و مانده شده و شتری که در فریبی پر شکم باشد و دست بردهنده تا بداند
 که فریب است یا نه زام متکبر زهم نزدیک زهم جمع او زهم فرج
 و نام اسپ است زیم گوشت جدا داشته از هم و نام اسپ
 است و گوشت در هم رفته را نیز گویند زهم بالفتح بیه و باضم
 فریب زلم و زلم قسمت و نصیب که در قمار فرض کنند و نیز از زکام زحمت
 هوازدگی زام بهار **باب النون مع النون من المصادر**
 زبن لکه زدن شتر و دفع کردن چیزی زرقن بای کوفتن و قص کردن
 زمعان آهسته دویدن زفیان سخت جهیدن باد و راندن ز
 آراستن و مدح کردن زکن و زکن دانستن و کمان بردن زان
 اکنار شدن زقین بار بر نهادن زسن کامل شدن و جامانده گشتن
 من غیر المصادر زبرقان ماه زربوقان دوستی با دوستان
 که در سر راه راست کنند زقان چیکما زبون لکه زنده و دفع کننده
 زبانیان هر دو شاخ کا و ونیش کش زدم و نام دو کوبی است
 و منزلیت از منازل قمر و موکلان دوزخ زمان نام شخصی است
 زلفین سخت زمر و زبان همگام زون مبت و خانه بتان زقبان
 شتر شتاب رفتار و کجایی که از تیر جیت بدرجه و نام شاعر است
 زبون باد او شده مرد کو تا ه زبن اندک زغرغان جنباننده

زرجون شراب و رنگ سنج و زرد زیتون نام کوهیت در شام
زیتونی که میخورند زنتان دو گوشت پاره مانند سر پستان که در زیر
حلق کوسپند و بز آویخته می باشد زین انگار شده و مستلانه
بعلت زمنه و زمنه علتی است زفران و زروان دانسته است
که بکنندم آینه باشد باب الزاء مع الواو من المصادر
بازی کردن و جوز در جابهک انداختن در بازی کردن و دست
در از کردن بسوی چیزی ز و اندازه کردن ز هو گنجه کردن و زرد
و سنج شدن هوا و باریدن و برداشتن و جهیدن باد ز کو
تغیم نمودن و همیشه فراخ گذر آید ز قو بانک کردن خروس
و غیر آن و بمعنی سبک شدن و خوار شدن هم آمده است
غیر المصادر ز هو دروغ و باطل و منظر خوب و خرماء رنگ بانک
ز و نام کوهی و آنچه حادث شود بعد از مرگ باب الزاء
مع الیاء من المصادر ز لباس پوشیدن زئی بالضم جمع
شدن و جمع کردن و در هم کشیدن ز فی بانک کردن خروس و غیر
من غیر المصادر ز بانی فرشتگان که خازن دوزخ اند ز کی باک
ز رای ساطها و بال شها کرد که بر سر آن نشینند و تکیه بال شها
ز زاری زاری کشنده و خشم کننده و ناخشنود و ناپسند
کننده ز اقی او از کشنده رواقی خروشان ز مای و ز نوبی زنا
کننده ز کونه ز مای بیش کردم زئی مخفف جامه و صورت و اعلم

کتاب السین باب السین مع الالف من المصادر
 ساملت شدن سراخانه کردن ملخ سدی تمکین شدن سنا
 روشن شدن و بلند شدن سبأ و سبأ ممدوده و مقصوره خمر
 خریدن و از جایی بجایی بردن و کشتن و زدن و سوراخیدن
 و برگزیدن پوست سخا بخشش سری شب بستن سلام و سلامدود
 و مقصوره روغن که اختن و بمعنی خار درخت خرما از بای بدین
 و حاضر شدن و نقد دادن سؤ تمکین کردن و تمکین شدن و بد
 کردن و بد شدن سکنی آرامیدن سلقا بر پشت انداختن
 و سویی کسی قصد کردن و آهستگی کردن سفاکم شدن سویی بی
 و بمعنی سفاقت نیز آمده من غیر المصادر سقا طرف و مشک
 که در و آب یا شیر کنند سقاچست رفتار سوا و سویی و سوا
 جزو میان سنا روشنی و بلندی و کیا هی است سوا ممدوده
 بمعنی مکیان و میان راه و عدل هم آمده است سخا نام گیاه است
 و چیزی که بر نامه و مکتوب بندند و نیز نام جابور است که آنرا
 خفاش گویند و پوستها و بمعنی اخیر جمع سحاة است سربطی
 اسم فعل است یعنی بخلق فرد می برد کما يقال الاخذ سربطی و
 الاقتصاء سربطی یعنی سیرطاما یا خدمن الذین فاذا اقتصا
 صاحبها اضطر به سنا زنی که هرگز جان نهند سنا و سنا نشانه
 سفا خاک و خار درختی است سنا با الف مقصوره زنی سنا

بالفتح نام درختی است سبب لغایت خر خورنده سبب نام درخت
سلاخار درخت خرما سوتا زن نیکو ساق سوا زن زشت سوا
بمعنی بد و زشت و بمعنی برص هم آمده است و بدین معنی است
تخج بضا من غیر سو سبی شیرینی که در اطراف پستان ماند
باشد سبتا و سبندی پلنگ و دیر پیش روستها درختی است
که کیال میوه ارد و کیال نیارد سواد بی جزیت خوشبو حرا
جشم سنج سفر ایلیان و مصلحان امور مردم سکری و
سکاری و سکاریستان و اینها جمع سکران سهدا کدوم
سوری نام موضعیت سیرا، حابره که در خطوط همچون دوا
باشد سوغا، ساعت سخت سکا، خرکوش خورد و نخشی سگنا
سکار است رود باز و سفلاغول زشت سمن صورت
سمی و سمی دروغ باطن و سستی بمعنی پراکنده و بمعنی هوایی
که میان آسمان و زمین است هم آمده سرنندی سخت
سیا شیرینی که ماد و شیشه ازیشان آید سراسخوش و
میان تنی و نرمی سراسخقیف نام درخت سلوی علی
مرغی است که آنرا بزبان حبشی بزه و شمش کومند و بربی
سمانی کومند و بمعنی دوم است قول حق سبحانه و تعالی
وانزلنا علیکم المن والسلوی سمنادانان و پی عقلمان
وزمان دگودگان سیانیت مهره و پهلوی شاه سوا

و درخ و بدترین برینا سدی مهمل فرو گذاشته و کاری که معروف و مشهور
 باشد و تا رجاء و شبنم را هم گویند سنا جامه سودا و سودا سیاه و خلط
 سیاه از اخلاط اربعه سقیاضی است از آب کما قال الله تعالی نأ
 الله و سقیاضا نام شهریت بین و قبایل بنی سبا و نام پدر آن قبیله
 که ایشان را بنی سبا گفتندی سیاه از بدان و بجه گویند که سیاه باشد و بجه
 چیز سلا بوسنگ باریک که بر زبدان کوسفند و کاو باشد و قولم و قوای فی
 سلا حمل ای فی امر صوب سخر، زمین دشت فراخ سهانز میها و آرمید
 و او جمع سهواست سهوا ساعتی از شب سجا یا خوپها سیاه بدیمیکامی
 خور و سی نام زمینیت و نام سیابانی و قیل نام کو هیت سلا اما انکشت بزر
 و استخوان سم شتر را یا لنگر نامانی مرغیت مخصوص و ماده آنرا اسمانه
 گویند باب السین مع الباء من المصادر سبک ریزانیدن
 آب و روان کردن آن سکو ب بجه شدن آب سلب ربودن آب
 و سبک بی بریدن و دشنام دادن و بریدن هر چه باشد سبب رفتن
 آب و بخش کردن سبک کشیدن و سخت خوردن و آشامیدن سبب
 رفتن نیز از پستان سرب جکیدن آب از منک نوز و روان شدن سر
 بیرون رفتن سبب سبب کرسنه شدن و تشنه شدن نیز آمده سبب
 نزدیک شدن سقاب فراخ کردن خیک و آواز کردن جزئی و کلونز
 جزئی و سبب شدن راه کلونز اندک میرود سبب رفتن عقل سبب کزیدن
 من غیر المصادر سبب شتر حیت رفتار و جز دراز و مرد حیت و درت

درینزه زدن و هر چه چیت باشد سالک را باینده سلوک شتری که بجانناخته
باشد و یا بجه را گرفته باشد سلاب جامه سیاه که در ماتم پوشند سلب
و سلوک جمع اوسلب درخت بی برک و بی میوه و ر بوده چیزی سلب
ر بوده سلب و سحایب ابرما و این جمع سحاب اندر سلب آن رو
که در پیابان مثل آب می نماید و آب نیست سلب شده و سلب اسپ
خام تجربه ناکرده و اسپ بسیار و معنی اول از مجمل اللغه تا خود است
و معنی دوم از صحاح اللغه سلب بضم تین جمع اوسلب پیابان سباب
انگشت شهادت سر خوب افزایش کننده و دراز و حیوان بسیار بجه
سلب و سرب دراز سلب خیک ساوب جمع اوسلب پیابان آینه سرب
جامه آهوان و جانوران و زنان و غش و شخصی فراخ سینه و اندک
غضب سرب مال و شتر چرا کننده و راه سرب بفتح تین آبی که از خیک و
غیر آن بیرون آید و خانه کس و جانور وحشی سرب بیرون رونده و
بیدار شوند سحاب قلاده سحاب جمع اوسلب ابر سلب ریش
بر آب سیوب کنج سلب پیابان و اسپ فراخ کام سلب رونده و دراز
و جامه السیت مخصوص سلب دراز و ستون خانه و بچه شتر که زبانش
سب رسیمان و دستار و مقنعه و دشنام دهنده و جامه و بار یک
کتان سبوب موی پشایی و موی دم سب علت و جهت و آله و ریسمان
و گوشه و دروازه سلب بفتح کاب درختی است کاب نام آبی
اسپ است سلب شتران ماده که را کنند و بار بردنند سیاب

و سیاب نوعی است از خرماسعابیب آب صافی بآب سین
 مع التام من المصادر سکات و سکوت و سکت خاموش شدن
 و آرامیده شدن و فرونشستن کما قال الله تعالی لا سکت عن موی
 الغضب سدة آمیختن ردشنی و تاریکی بهم سفت بسیار خوردن آب
 و شراب و سیراب نشدن ازان سات بمعنی سآب است یعنی
 بکلو چیزی گرفتن چندانکه بمیرد سجدة و سجدة پیشانی بر زمین نهادن
 سغفة در خاک پنهان کردن و جرب کردن طعام و چیزی را بر
 مالیدن سعة بر راه را ندن شتر و او را سع و سع گفتن سقعة
 رسیدن کجفتک سخته کریان و تاریک و دردناک شدن چشم سفاکی را
 به تنذی سخن ناسرا گفتن و کم عقل شدن و نادان شدن و خوار کردن
 سبقة پیش دستی نمودن سر عفة و سر عفة و سر عده نیک
 پروردن و فریب شدن و نیکو غذا دادن سر عده سر پرده کردن
 بست موی فرو نشتن و موی تراشیدن و خفتن و بستن
 و آسایش یافتن و در شبیه کاری کردن و در کار شبیه قیام
 نمودن یهودی و سر کردن و سرشته شدن و کردن زدن و
 عارداشتن کمت کمان بردن و دریافتن و قصد کردن
 داغ کردن سعة فراخ بودن و همه را فرارسیدن سعة توانگر
 شدن و توانا شدن سعایة زکوة ستاندن و سخن چینی کردن
 سفایة آب دادن سهوله آسان نمودن سکرة بخود شدن عقل

وقت جان دادن و آرامیدن سراده بلند شدن روز سجده سبحان الله
گفتن سرملته پیراهن پوشانیدن و گشتن سر و شکاندن سر سخته
چرب کردن طعام و غیر آن و چربی را ناخوش کردن سنه پخت
آرد و آواز نشخوار بر آمدن و بخش کردن چربی سله فرو ریختن
آب و مثل آن و پوسته کردن سیطره کماشته شدن و چربی را
نقعه کردن سله در میان رفتن سر آید رسیدن و تاثیر کردن و گشتن
سخن کرم شدن سامت و سامنه کبیریم و فتحها ملول و اندوهنا
شدن سواده و سواده عکین کردن سواده تیز شدن و جوشیدن
شراب و غضب و مثل آن و حمله بردن و جربستن سنه من السون
ابتدا شدن غلبه خواب و خواب اندک و معنی عیب کردن نیز آمده
سویه راستی کردن سراده مهتر شدن ساسا خرا بسوی آب
خورد خواندن سراده محض چربی شدن و فاضل شدن سخفه تبار
ولاغ شدن از کر سکنی سخاوت بخشش کردن و بخشنده شدن
سلقه مفلس شدن و کردن زدن و نیت کردن و ادب معنی صلقة
صبا دارست سخاوت کم عقل شدن سهو که بانک بر کسی زدن و حی
کردن سوده و سیدوده و سیاده مهتر شدن و مهتری نمودن سخا
اصلاح کار مردم کردن در سقطت لغزیدن و سهو کردن حجت بست
شدن ساخت بخشیدن سینه خوشه بیرون آوردن سروله تمام
دست و پاس پیدا کردن و مثله او را پوشیدن و پای را ریش کردن

سیاحت نگاه داشتن ستور و نگاهبانی کردن و بدکار را بفرمان
 و کار فرمودن سیاحت بر زمین گشتن و رفتن سحرة فربه شدن
 کو سپند سبابة شنا کردن و شب تاب رفتن سعادت میگفت
 شدن سفره نوشتن نامه سخریه فنوس داشتن سحره کاری کردن
 بی مزد سخاوت پیچزد شدن دست نوشتن نامه رای شدن سلطه
 و سلاطه در از زبان شدن و غالب شدن سرقه شتابی کردن و
 حجت شدن سکه و سرقه دزدی کردن سلوة خوش عیش شدن
 و پیرغمت شدن سلوة حمله بردن و غلبه کردن سهمنه خوشی نمودن
 سفوف دیوانه شدن سلاطه رستن و تندرست شدن سده بخت
 خانه خداوند کردن سخت نیست و هبا کردن سخت کسب کردن
 مال حرام سنگت ستردن و ربودن و بریدن و انداختن و زدن
 من غیر المصادر ست دست نشانی سبعة هفت سگینه آرام
 سگینه مواضع راست کردن که سر بران متصل است ساعات جمع ساعه
 مقدار معدود از زمان و روز قیامت سبات زمانه و آسایش
 سهوة صوفیه در پیش خانه سازند و خانه بلند و خزینه خانه و شتر ماده
 نرم رفتار سبت روز شبانه و زمانه و سپهر شوخ و آسایش سبوت
 جمع او سقیفه صفة و لوح پهن و نشانه که بر سر دروازه کنند ثبت
 بوستانها و باغها کرده و کفش من البستور سوزة منزل و بنا
 بلند و بلند و بزرگی و پاره پاره از قرآن سجه نماز و تهنات

سختی با لضم جابه سیاه سیاهی قومی اند سبختی بر این باکر میان بی استین
سده تیر ساقه آنچه بدنباله لشکر باشد بجایه غوسه تیر خورد و بلخ خورد و کرم
و بیکان کرد و سابعه زره فراخ سابعات جمع آن حکما قال الله تعالی ان العمل
سابعات سختت تاریکی چشم سرتبه مده و پاره و بعضی سحره صبح
سخره آنکه مردم او را افسوس دارند و بفتح خا آنکه او مردم را فوس دارد
سرات پشت و میان چیزی سرات جمع او سرات نهانی و جمع او سرات
است سراته بهترین موضع سراته رمد اسپ که چهار صد سراته
باشد و بعضی لشکر غلط رحمت و متاع خانه سعه ریشهای که بر سر کوه
پیدا میشود سعه بفتح عین شاخ درخت فرما سعه مردم فرومایه و چهار
دست و پای شتر سافله و بر آدی سعه خیر سکت حاجت و اسپ
و همین آخرین اسپان که در عقب نه اسپ باشد در تاختن سیت
بدی سیات جمع او سفره رسولان و نویسندگان و ایلمجیان
و سفره که در قرآن آمده ملائکه نویسندگان اند سیرت درویش
و محتاج و جز اندک و زمین خالی ساروت جمع آن سکت آنکه خاموش
باشد سکیت و ساکوت بمثل سخره شوره زمین سجاوت جمع
سمت با بفتح نشانه و جانب و شکل و صورت و راه سمت بالکسر
نشان و داغ سیرت طریقه و خاصیت و حال سنبله خوشه و نام
برجیت از بروج آسمان سته سال و حادثه زمانه سته بالکسر متعده
خواب سته مردان که خیرت زیره و عمل و تناعل را نیز گویند

ساقه شا به راه و انبا، سبیل سلوة رخت خانه و کی نوع طر فی است و زیاده
 غده که بر عضو بر آید و سنگ که در پیر می پاشود ساریه سقور و ابر و رنده
 در سنده بجیزی سخاله و سخله بره کو سپند و بزغاله سایه شتر ما و
 که او را رما کرده باشند و آزاد شده باشند برای نذر سده درگاه
 و در و چیزی که در مجرای اخلاط در عضو ماند و علتی است که بواسطه ماندن
 چیزی در مجرای خلط و طعام پیدا شود سلوة عیش و سداخ و خوشی و آرام
 ستفایه پمانه و کیل و طر فی که در و آب و شراب کند سیه کو نشه گمان
 سبات هج او سوسه گرمی که در پشیم می افتد سقته نیمچه چکب
 سوتنه و سواته فرج و موضع ستر و کار بد سوات جمع او ساجات
 نشا کنندگان و بناب روندگان و ساجات که در قرآن آمده است
 فرشتگان مراد اند سادات و سیادات مهتران سهریه نیزه سخت
 سلامت تندرستی و سر و کاری و نام درختی است سحایه زمینی که
 خاک آن نرم باشد سراته مهتران و او جمع سرب است سلوانه مهر
 ابیت سنایه تمام و همه سمره و سمره و سمره خایه بلخ سته
 و در سبه آنکه مردم را دشنام دهد سا کفه پیش کردن تا بنا گوش
 و شینه سحله غول بیابانی و زشت سمره درخت موز سله یک
 و کاریز ساجیه باران سخت سحجه اندازه ساهره زمین سپه
 هموار و قیامت گاه و روان سحفات سنگ پشت سخت و سخت حرام
 سکه راه و کوچه بازار و سبد و مثل آن که بدان کل پر کنند و

که بر زر میکنند و چیک سلفه طعام ناست سلفه دیوانگی سلفه یصم
سین سیاهی که بر سر جی زند و شبانه سر حوجه طیف و طریقت
نام بتی است سینه خمر سادۀ شخص و تن و سفت و نام صفت
سماۀ بخار بازان سکه علی است که مرصین را خاموش کرد اند
چنانکه بیداری که مرده است سکه آنجه بآن کسی را خاموش کنند
خرامی که باریک پوست و خورد دانه باشد چنانکه کینه سلامت
انگشتان بزرگ سخته پشت و شانۀ و حوالی آن سخته باریک
سخت سده و سده روشنی و تاریکی و اینها از اینها است
سرفه جانور کی است که از جویها خانه سازد و در آن خانه رود و
هم آنجا بمیرد سرفه زن نازک بدن در از قامت و بلخ
دانه و یک مشت از جوی سرافات سر ابرو و جیمها و عناب
سلفه زن سلیطه زن که بر شوهر غالب بود سوه فرزند پادشاه
و قایم مقام پادشاه سجیله دلو بزرگ سکه آب اندک که در
تک طرف مانده باشد سله سپیدی پشانی اسپ و زن آل
کننده سته و بر سخته و سخته سیاهی ساهه خالصت و زهرار
سایه چرندۀ سخته صورت و شکل سخته دار و می است که زمان خور
و فریه شوند سته بیل که بآن کل گیرند سله آشفته ستم
که چیزی کمان برد و چون بشود مخالف کمان او باشد معنی
مخالف کمان باشد سقر است تا بشی آفتاب و کرسیا

آن سخات آنچه بآن خاموش کنند کسی را و مار نهان گیر و فیروزی
و شرف سماته مرغی است و شتر ماده چیت قار سمته بضم سین خوشی
و نصیب سموات آسمانها و اوج سمات سحبه میان سراسر
ساقه زمین سخت و ریگستان ساقه زنی در دسپکه نقره کدخته
و سخن خالص سوله مرد پرسوال سوره بقیه قوه جوانی سباط خانه سجا
جیزی که برو نماز گذارند و نشانه سجود که بر شپایی باشد سومه نشانه
سده بالضم و کبر رود خانه های بر سنگ ساعده شیر درنده
و نام مردی است سبزه غذای سرد و آب سرد سرات حج
سندره درختی است و کیل بزرگ سریه کینرک که در خانه داشته
باشد و پیرون نیامده باشد طهر ارة عبار که آفتاب را پوشد سحره
رنگ سیاه سفارة نامه ساکرة آرامیده سمیره یک نوع کشتی
است سهره انکه پیشتر اوقات بخوابی سلطه تیره و نیز نام محیط
قصیده سخط نوعی از مسکرات که از دانه سازند که آنرا اذره گویند
و این سکر خاصه شب است سمعه بالضم کاری که برای شغفتن
مردم کنند و آن مانند ریاست سامعه گوش وزن شنونده
سجده بجه خر گوش سحاله ریزه زرد نقره و مثل آن سمینه فریبی
سویق سخت و عبار بلند بر رفته ستره ناف و میان جیزی
و بهترین موضع سلاله نتیجه و خلاصه جیزی در زند و بیرون کشیده
از جیزی و نطفه سلیله بجه ماده شامه اندوه سجات

جلال خدا و نور خدا ساحت و ساحت پوست و میان سر اسلحه برکن ستره
رنگ کندم کون سحره جاودان سلیمه تیز دراز وزن تیز زبان فریاد کننده
سفید زن ناکس سلیمه نشانه پاردم و طبیعت و سینه بند عضو جارا
سمه مورچه خور و سرخ سینه سیرت و روشن و صورت و راه و نهاده
شده و یکسره و خزان سحره اندک سفینه در بانان و خادمان سنده زمان
سنت و سوره سوره که دو توش نقره باشد و توی میانین ستره آنچه
آن چیزی را پوشند سیه جابه و دره و قریب اب السین مع الجیم
من المصادر خراشیدن و نرم رفتن دانه و دور شدن سراج دروغ
کفتن سراج سودن و دایم بودن و خراشیدن و دایم رفتن سراج کلو
فرو بردن سراج کل کار کردن و تنک و نرم شدن غایط و غیر آن
من غیر المصادر سراج ناخوش و زشت سراج زین سراج جمع او سراج
آفتاب و چراغ سراج و سراج هوای معتدل و زمینی که بنایت سخت و نرم
نباشد و در حدیث آمده است که الجنة سراج یعنی معتدل الموائج سراج مهره
سراج پیراهن پی استین سراج شیر صاف و چیزی براق سراج جت
سراج مایه است که آنرا بپارسی باشی گویند سراج طلیحان سراج نام درخت
سراج نام موصفت سراج نشانه دو دجراغ بر دیوار سراج شتاب
رونده و شتر مرغ سراج ماده خرد دراز پشت و ماد یان دراز پشت سراج
دروغ کو سراج نام آنکه سیت که شمشیر خوب را با و نسبت میکنند و سراج گویند
سراج کیا سیت سراج بمعنی سراج سراج جمع سراج شیر حرب بد طعم و نیز

سراج

کوبند و بدین معنی است لبن سماج و سح و سهج و سهوج باد و سحخت سماج
 جمع سفر حل است سماج خراجی که سه نوبت گرفته باشد یا سه نوبت گرفته
 و یعنی سه باره و این باری معرب است باب السین مع الحاء
 من المصادر سح ریزانیدن آب و غیر آن در ریخته شدن سح روان
 شدن آب و رفتن سایه و غیر آن سح شنا کردن و دایره داشتن از
 کار و تهی شدن و تصرف کردن در معشیت و امور دینی و دنیاوی و شتاب
 رفتن و آمدن و یک دیدن سح و سرح جرا کردن و بجا آوردن و رها
 کردن و فرستادن سراح رها کردن سطح گسترانیدن سحوج فریب شدن
 کوبنده سماج بخشیدن سح سخن سرشته و پوشیده گفتن سحوج رفتن
 سفع و سفاخ ریزانیدن آب و خون و مثل آن و بر سخن قادر بودن و
 سفاخ بمعنی زنا کردن نیز آمده است سفع ریخته شدن آب و خون
 و مثل آن سح غایط کردن سفع پدید آمدن خبری از طرف راست
 و روی نمودن و ظاهر شدن سرح گستردن خبری بروی زمین و بروی
 در افکندن سماج و سح بخشیدن من غیر المصادر سطح بام سرح شتر
 ماده جهت رفتار سرح مال خزیده و درختان بسیار دراز و در هم سرح
 پارهای جابره و پوست پارها، سح و سنج خبری که از طرف راست آید
 سح میان راه و اندازه و طریقه سح خوب و راست و مقیم سح
 سح سرکین سح آب روان و جابره که در دو خطهای بافته باشند
 سح مرد بخشنده سح بخشیدار کوه سفعندان فریب سماج آنگاه در فراخ

سالی باشد سطح بضم سین و تشدید طالیا هببت سلیج نام قبیله است
سلیج بضم سین و فتح لام یک کیک سیاح و سوح میان سران و این هر دو جمع
ساحته آید سیاح خون ریز و قادر بر سخن و زنا کننده و نام خلیفه است
ابن عباس سلیج با نیره با کره سیفج نیم تیر از سهام میسر که آن را نصیب
نباشد یعنی تختی است از تختای قمار سیاح مردی که با سلاح باشد بضم
سین سرکین آدمی سیاح اسب یک دونه سیاح بضم سین بازاران
سخت سیم میانشه اسلح دراز و بزرگ و ملخ طرح جایی نرم و استرناؤ
و بزرگ و فربه سبوح پاک از هر بدی و اوصفت خدا تعالی است
اسلح سلیجی که بان کارزار کنند سلیج گفته شده و به پشت و انداخته
سطح گفته و بر قفا فاده و حینک و نام کاهی و نام قبیله است از
القلاع جنبه باب السین مع الحاء من المصادر سخ دم زمین فرو برد
ملخ سونخ استوار بودن سخ کنده شدن روعن و فاسد شدن
طعام سخ جامه برگردن و پوست کندن و در آخر ماه آمدن و گذرا
ماه سخ کنده کردن مذاق شیره را برای رشتن و واپرداختن و پختن
بکار و قراة بعضی است ان لکن فی الهمار سجا طویلا ای فرا
سخ بپورخ کوشش رسانیدن و اوصاف دهم بهمین معنی آمده است
سونخ و سخ بای بختری نرم فرو رفتن من غیر المصادر سبرخ
زمین فراخ سخاخ زمین نرم سلیج پوست مار که از مار افتاده
باشد و آخر ماه سلیج پوست بر کنده و مار سیاه سلیج پوست

کننده مسخ پاره چشم و پرمغ و پینه و از ده که افتاده باشد و پینه که
 باشد برای رشتن سماخ بمعنی سماخ تصاد است یعنی سوراخ
 گوش و گوش را هم گویند سماخ بکسر سین و سکون نون اصل مردم
 و اصل هر چیزی را هم گویند و بن بجان و پنج دندان سماخ جمع سماخ
 بکسر سین سوره که در زمین باشد و سورا، زمین و او مفرد و جمع آمده
 است سورا و پنج زمینهای نرم باب السین مع الدال من المصا
 سجود سر زمین نهادن و فروتنی کردن سواد با کسی را از گفتن و بزرگو
 کردن ایندن تن بتن سر و مشک دوختن و سوراخ کردن و زره بهم پوشیدن
 و کاری پوسته کردن و پی در پی کردن و سخن بیکو مسلسل گفتن و بود
 بازی کردن و عاقل بودن و سرود گفتن و سعی کردن و تکرار کردن و
 سر برداشتن و بلند شدن و بزرگوار شدن سوزد مهتر شدن
 استوار کردن رخنه و ره که در بستن سدد و سداد راست
 شدن و حق شدن سعو و نیک بخت شدن و مبارک شدن سعد
 نیک بخت کردن ایندن و مبارک شدن سعاد و بر جستن نر بر ماده
 سواد پشت بر چیزی باز دادن سنده منسوب شدن چیزی بجز
 سنب ریش و او غیر مصدر هم آمده است سناد کو ما کون
 آوردن حرکت با قبل زلف در شعر سهام و سهود و سهو خواب
 شدن ساد سکاقتن جواحت و کلو گرفتن من غیر المصا در سدد
 رودخانه که در و سنگ بسیار باشد و ده انکو ای که حاجز بین آب

و ابر سیاه و بلخ بیار که اطراف را مدور سازد از کثرت سید استوار
و درست و راست سید بند و دیوار استوار و کوه استوار و عیب استوار
از منازل قمر سید متهر و شوهر سید کرک و شیر درنده سر به کوهان شتر
دار و نیست خوشبو سفود تشبیه فامیخ آهین سلفه تشبیه دال کرک و احمق
سند کوی که در برابر باشد و معتمد سند نام ولایت ساد بلند و استوار
ماده قوی سند در رودخانه است سند ماین کوه پر سنگ سید
بضم سین و نا اندک شخص اندک خواب سود سیاهان سید در ما
و در کا همد چهر نای که در مجاز اعضا مانده باشد سجده و سجده کنندگان
کفوله تعالی و الکرع السجود سید کیر سین و سکون بامرد زیرک سید
بضم سین و فتح بامرغی نرم موی سید بفتح سین و باموی و چیز اندک
سجده آمیت که با بجه از سنگم پیرون آید و درم سدا و کیر سین آنچه سر نشسته
بدان می بندند سدا و بفتح سین راستی سدا و کیر سین و خاکسره هم آمیخته
سمید سیمون سواد سیاهی و شخص و عدد بسیار و شهر و دیه سدا
سوزن کفش کران و سراجان سر و زره و حلقه و چیز نای که بی در پی
همدیکه باشند ساد با زکی کشنده و سر بر دارنده ساد باز و وبال
مرغ سدا مبارک و حخته و نام شخصی است سوا عدا باز و ما و مجاری
اسب و رکهای که از ابجا شیر به پتان می رود و مجاری مغز در استخوان
سر و بضم سین علتی است که در مینی پیدا شود با ب السین مع
الذال من غیر المقادیر سیمند بذال منقوط نان سفید کذا و جدت فی شرح النصاب

ولم اجد في الصحاح والمجلد المستور باب السين مع الراء
 المنبسط راسه از موعون و ميل كراحت فرو بردن تا غور آن معلوم
 كرد دستر پوشيون سحر پر كردن و سقي كردن و آب تشن تافتن
 و آتش برافروختن و آواز كشيدن اشتر و درهم همودن و انجا
 كوبيد اللولو المسجور سحر بفتح هم آميختن سبيدي چشم سبرخي سحر
 آواز كشيدن اشتر سطر نوشتن سكر بسكون كاف آب را
 بشتن و چشم بستن سكر بفتح كاف و سكر بضم سين و سكون كاف
 مست شدن و سخت خشم گرفتن سكور آرا ميده سكور كنند
 كون شدن سمر بسكون ميم افسانه گفتن و ميخ آهني بر چري زدن
 سمر بفتح ميم افسانه گفتن سوز بر جستن و بر جوشيدن از خشم
 و حمله آوردن شير براي چري سيراناف بردين و ناف را زخم
 زدن و جوب در درون آتش زنه نهادن تا آتش در و كود
 و ميان فوج شدن سرور شاد كرد ايندن سيفه و سفور يعني نشستن
 هم آمده است سفر خانه را رفتن و روي خود استگار كردن و بوس
 سفر مسافرت كردن سير رفتن و راندن جابروا تا براه رود
 سحر و سحر جادوي كردن و فريب دادن سفر با دكرم بر كردن
 و سراج كرد ايندن و طوف كردن و آتش افروختن و جنگ نشستن
 و سوز ايندن سهر پنجواب شدن سهر ايكسي را ز گفتن سهر و با
 شدن سهر بگرد ايندن آفتاب كونه چري را سحر و سحر و سحر و سحر

داشتن سدر کشته شدن و خیره شدن چشم سدر بسکون دال فو کدا شتن
موی من غیر المصا در سمیر زمانه و آنکه شب افسانه گوید و انباء سمیر روز شب
را گویند و سمیر الیالی یعنی همیشه سفار یکسرین آبن پاره است که بر
مینی اشتری باشد مانند حکیمه لجام و گویند رسته است که آنرا هم مار
اشتر کرده باشد سفر جمع سفار یکسرین بر وزن قطام نام چاهی است
سافر نویسنده و ایلمی و مسافر وزن رو کتوده سفر مسافران سفر
شمار و سگ بی روشمار و آنکه شراب خرما کند سکر مست و بحا
سما ر بفتح سین شیر خور دینی روشن که تیره و غلیظ نباشد و نام صغی
است سحر کریمه بنامی جمع سحر بفتح سین و تشدید و او شلاح
لباسی است از دوال بافته و آن را بغار سی ترک گویند کذا فی الدستور
سما ر نام بناسی است روی که برای نعمان بن امر القیس عمارتی نیک
ساخته بوده است بعد از اتمام آن عمارت نعمان او را از سرای آن
عمار ت پرتاب کرده است و کشته تا برای دیگری الجنان عمارت میکنند
و از آن زمان باز ضرب المثل گشته است که هر کس که بی گناه باشد
و او را سزا دهند گویند جزا سمار سار هر بی خواب ساهو جز نیست بر ساهو
که عرب از اعلاف القمر هم گویند و سایه روی زمین سر پادشاهی
نفت و تخت و زیر خلق که سربان بویسته است سر جمع سکر و سکر خمر
خرما کفوله تعالی تمخزون سکر سکر یکسرین هر زمین و سیدی
که باین استب را بسته شود جزا افسانه ساهو افسانه کوی و بمعنی جمع آمده است

یعنی افسانه گویمان کفوله تعالی سامرا تهر و ن سمر و سمار جمع سامرا است
 سفر بفتح سین و سکون فامسافران سیر ایچی و مصلح کار مردم و برکی کار
 و درخت افتاده باشد سفر بفتح فامسفیدی روز و مسافری سفر بکسر
 کتاب و نامه سوا برستی مینائی در حین مستی و در حین نفاس
 و در اسطر بر وزن فطر دراز آهنگ و شیر درنده که خود را واکشد در
 وقت بر جستن سحر در فرخ و در مجل معنی بعید آمده است
 بکسر سین بوشش و پرده ستار پوشنده ستر بضم سرناف کودک که بستر
 میشود سر ناهنای و اوج جمع سره است سر بکسر سین خطی است از
 خطهایی که برکت دست و مینائی باشد و سرناف کودک که بریده میشود
 سر بکسر سین پهنائی یک پهنان داشته شود محض خبری و بهتر خبری
 و شرف و بزرگواری و ابر و جماع و عقد نکاح و میان و خطی که برکت دست
 و مینائی می باشد سر آینه پهنای و اوج سریره است سرور مردان
 و وزیر که در کار نیک دخل کند سیر دوال قدم سیر جمع سیار نیک
 رنده سیر همه و دیگر باقی دزنده سیر بضم میم در ختمای موز و اوج
 سمره است سوراخ نوزیست که از پوست او پوستین کنند
 سیر مرغ آیت کردن در از سایر بود و با و اسطها سقر کیست
 و صبا و نویسد در کتب تا بشعیر ملتبس نشود سطر صفت هر چیزی
 بضم شین کرم آتشین و سختی کرسکی سر بکسر سین مرغ خبری
 آتش سوزاننده کفوله تعالی و کفی بجهت سحر آذنام بتی است سحر

و سحر یعنی دیوانگی و رنج و عذاب هم آمده است کفره تعالی الجحیم
 فی ضلال و سحر سور بار منزل نما، عمارت و نبر که با سحر بفتح و او جمع سوره
 قرآن است سوار دست و رنجن سوار تبتدیه او بر جهنده و عربه
 کننده سوار میل که در جراحت کنند تا قرآن بدانند سحر درختی
 است و عرب کوید کرب فلان السحر یعنی عذر کرده سحر صورت سامو
 الاسحر پیش صبح سحر آتجه در صبح خورد در رمضان سحر جادویی کاه
 بغایت نازک و بار یک سحر و سحر پیش سحر جمع ساحر دانا جادو و سحر بحیم
 یار و دست سحر بحیم همه خورده و آتجه با تشنوز بر افروزند ساجر
 بحیم موضعی که آب سبیل در رود پر شود سحر بر میز کار سحر بکسرین تخفیف
 تا نام کو بی است ساجر جایی است که در کردن سک کنند و نام موضعی است
 سحر موضع است سوا کشتهایی که بر حسب مراد رو ند و باد موافق آنها
 باشد در اطراف بهار و سکوفه یا ساقها، آن من الجمل سرور سارا آخر
 شب از آرمه سحر بفتح سین موضعهایی خوشترین میان را هم گویند
 و باین معنی جمع سوره باشد سحر بتشدید ال یکنوع بازی است سحر
 سحر درخت کنار سحر جمع سحر نام جو پست و گفته اند نام کوسکی
 سادر حیران و بی باک سحر در باد حیران و آنکه چیزی اتمام نکند و
 باک ندارد باب السین مع الین من المصادر بحین بحیم
 مفتوح تغییر شدن و او غیر مصدر هم آمده است سحرش بفتح سین
 نکرد ایندن تر ماده را سحر بضم سین نیست شدن عقل سحر سحر

و درام شدن و پوسیده شدن بول سدس شش یک ستانند و ششم شد
 سوس یک بار پیش از شدن و کرم و ارا فتاده شدن طعام من غیر المصاد
 سدس و سدس بفتح و ضم اول نام شخصی است و طیبسان بنر سدس
 شش یک کاه و کو سفند پنج ساله که پادششم نهاده باشند و شش
 ساله سدس ششم سدس چهار روزه مدته آب بخوردن اشتر خبانه
 از روز آب خوردن تا روز خوردن دیگر شش روز باشد سدس
 جمع سحس آب متغیر و سحس عجس و سحس لاجس و سحس الیایی همیشه
 سس و ساس نگاه دارند ستور سوس اصل و طبع و گرمی که در ششم
 می افتد و پیش که در کندم و برنج می افتد سوس علتی است که برل
 اسب پیدا میشود من المجل سند و بیای خوب باریک و نازک سس
 مردی که با زن جمع نشود و عین را هم گویند و نری که ماده را استن کردند
 سندروس صنفی است زرد مانند کربال که ماده را سس نری که ماده را
 استن نکرد اند سوس بفتح لام شهریت سس نام شخصی است
 باب البین مع الطاد من المصادر سخط کلو بریدن سقوط
 افتادن و سقوط فی بده یعنی پشیمانی شد و از اینجا است قول حق تعالی
 که ولما سقط فی ایدیهیم یعنی پشیمان شدند سقاط انداختن و سبر
 آمدن و لغزیدن و خطا کردن و سست دویدن اسپ و حدیث
 گفتن یک شخص و دیگر ساکت تا چون آن شخص ساکت شود از حد
 سقط خطا کردن در کتاب و حساب سطا بابوست بریان کردن

سموط بی حلاوة شیر سوط آمیختن و بتازیانه زدن سوط با جعبه شدن
سوط و سخط ناخشنود بودن و خشم گرفتن و بتلانیانه زدن سوط
کجلی و زردن من غیر المصا و سقیط بخشنده سقا رخت و کالانی
و کار زشت سوط و سقا آخر شدن گاه ریک سقا کبیر سین تش
پاره که بچند در چین آتش زدن و بچه که ناقام از شکم بچند و
آخر شد نگاه و طرف ابر که بر زمین نزدیک باشد ساقط افتاده و
ناکس فرومایه سقا جمع سقا بفتح سین و تشدید قاف شمیری که
از شمیر زده بگذرد و بر زمین رسد و فرو شده متاع زبون سقیط
برف و یخ دماند برف می که بر روی زمین افتد سلیط روغن زیتون
و روغن کنجد و مرد فضیح تیز زبان سوط رشته که با بهره باشد و قلا
و دوال زین سوط جمع سقا بفتح سین مرد سبک سلیط اجری که بعضی
بر بعضی نهاده باشد و بریان با پوست و مرد سبک و کفش که در
میان آن پارهای پوست نباشد یعنی کفش یک تو سحلاط موضعی است
و نام سگوفه و بهارست خشو ساط شیر ترش و نان بی نمک ساط
جانب سلیط دردی خمر سوط داروی که در بینی افشانند سوط و از
سناط و سوط مرد پی رئیس یعنی گوشه سوط تازیانه و نصب عذاب
کقولہ تقالی نصب علیهم ریک سوط عذاب سیاط جمع ساط تیز
دراز و اوج سوط است سوط آمیخته سوط سبوی که در و چون
کشند سوط کبیر سین و را با بالوده ساط صفت که در میان دو دوار

باشند و در شیب آن راه بود مساوی و سبط موی که عهد باشند و نیکو
 قدر است قد و سبط کیا همی را هم گویند سباط بکسر سین تب سبط
 بکسر سین و سکون با کرده و تب سبط و فرزند زاده و معنی اولست قول
 حق تعالی و قطعنا هم اثنتی عشر سباط سبط بفتح سین راست قد
 باب السین مع العین من المصادر مدح هم و اکوفتن من الجمل
 سبع آوردن سخن با قافیه و سر آمدن کبوتر و قمری و آواز کردن
 شتر ماده سبع عیب کردن و مغم شدن و هفت و یک ستاندن و
 هفت تو کردن و دشنام دادن و خوردن سبع و شیر و کرک و جزا
 سطوح بر آمدن بوی و صبح و برخاستن کرد و عبار و بیالابر رفتن سطح
 در از شدن کردن سقف رفتن و بانک کردن خروس سبع رفتن
 سبع فرو که داشتن سبع سوع روان شدن آب و چیدن آن سبع
 گرفتن و کشیدن کقوله تعالی لنسفعا بالناصیته و پر زدن مرغ و تورا
 و سیاه کردن سبع تکافتن سبع شمع شیندن و قبول کردن سبع
 بوزن صغر شتافتن و زود شدن و السبع و ربابک الالف مع العین
 همین است من غیر المصادر سبع زود و شتابنده و حبت و جالا
 سبع بغاد البروزن سلیط و شتر ماده قوی سبع بقاف جایی در شب
 و محکم و جایی خالی و همور سبع کلام مقفی سلاجع بر راه راست روزه و سراج
 و روی خوب و معتدل الخلقه من الجمل سبع بضم سین هفت یک
 سبع پنج روزه مدته آب خوردن شتر چنانکه از روز خوردن تا روز

اسب خوردن و یکوفت روز باشد سماع سما می که میل بسرخ دشته
باشد و یکریاها و جراحهای برزنده سماع برق ناحیه و گوشه
زمین سماع یعنی صفاع بصا است سماع نام بتی است و بعضی از شب
سمع از پی زامیده جزئی و آب روان سماع و سماع گاه کل و سماع
که بر چیک مانند سماع ضایع شده سماع بجز کرک که از کفتر باشد و آواز
سمع گوشن شنوایی و گوشها و او واحد و جمع آمده است کتوله
ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم ای اسماعهم و قول عربست که گویند سمک
یعنی گوشن من دار سمیع و سماع شنونده و سمیع یعنی شنونده هم
است سماع بکسر عین اسم فعلست یعنی شنو سماع نیک شنونده و جابو
سفر قمع یعنی سکر است و آن نوعی از خمر که در حبش سازند از دانه ذره
سمیع هت سماع ساعتها سماع بعضی از شب سماع سوزندگان سماع
شاخ زرو شاخ درخت تر سماع ثنابندگان سماع درخت رز
و غیر آن و جوان تازه و نوحا سماع سماع کوبک سر سماع نشانه دار
که بر کردن اشتر باشد و ستون خانه سماع صبح سماع بالا برونده
و بیالارفته سماع درختی است تلخ سماع لبکون لام شکافه باشد
و شکافه کوه و نام کوهست در مدینه سماع جمع باب السین مع
الغین من المصادر سماع فراخ شدن و تمام شدن سماع
روا بودن و آسان بکوفت و بردن سماع بر آمدن دندان کار دگرگو
سماع نایجه شدن گوشه در دیک سماع لبکون لام سرگشتن من عرا

سازه فراخ و تمام و نرد در ازای روزه دامنه کلاه خود سازه کا و کو سپند
 ساله صوغ و سیخ از پی جزئی زامیده شده بی واسطه سواغ آنچه بدان
 جزئی را بگویند فرو برده شود صدغ بمعنی صدغ لصا دست و نام بویست
 در ماوراء الهند که آن مابین سمرقند و بخارا است ^{باسین}
 منع الفاء من المصادر ^{سخت} نیک عقل شدن سرف بهم استخین رو
 و تار یکی و روشن شدن و تار یک شدن و این از لغات الاضداد است
 سرف و سناف برشته استوار کردن و سناف ریسمانت سلف سگم کردن
 در بیج سلف بکون لام زمین را ببال اندودن و راست و همواره کردن
 آن خلوف پیش که شستن بوی کردن و هلاک کردن یافتن بیک
 خرماد افشانیدن دار و برجای دار دی و معجون ناکرده و ناخائیده ستان
 و سوبق را ناجشانیده ستانیدن سیف شمشیر زدن سخت سزاگشت
 باز کردن و کوشش از استخوان باز کردن و ستر تراشیدن سرف در خون
 غلطیدن قتل من الجمل سرف و ساف شاخ و شاخ پیداشدن بر گردن
 و شکاف و شکافه پیداشدن در دست سرف در از شدن جزئی جنبه
 خم شود از درازی سرف بفتح را از حد در که شستن و حق کردن در جز
 و عاده کردن بخیزی کتوله تعالی افضل الصلوة ان اللحم سرفا کرف
 اللحم و غافل کردن و خطا کردن و نادانستن سرف بکون را خوردن سرف
 بلکه درخت را و سرفه جانور حیات من غیر المصادر ^{سخت} چاروای
 فربه بر بیهیفت آواز آسپاسان علی است که آنرا اسل گویند

سَدِيف کومان اشتر سَدِيف شَب و بامداد سرخوف چيز نازک اندک کشت
سَنُوف داروي سايده تر ناکرده و همچون ناکرده سَقَف ريش دراز و
آسمان و پوشش بام سَقَف جمع سَقِيف پوشش بام سَقَف جمع سَقِيف
و سَقَف هر دو باشد سَوَف و سَوَاف چاري چرنده و مرک آن سَلَف و
شوهر خواهر زن سِيف شمشير سَوَف جمع سَجَف و سَجَف برده سَفَف
زبون کقول البني عليه السلام ان المدحيب معالي الهم و بعض سفانا و خاک
تنگ سَقَف شاخه ي درخت خرما و او جمع سَقَف است سَقِيف نیک پالان
اشتر و بافته شد از بلک خرما سَلَف کچکبک سَلَف بفتح سين سکون لام
انبان سَلَف پيشکشان سالف و سَلَف پيشينه سواف جمع سالف است سَلِيف
متشديد لام پيشکشان سلاف تخفيف لام خم و آبي که از انکور کجکد پيش از
فشردن سَلُوف اشتر ماده که پيش رود اشتران باشد وقتی که باب خورد
رود سَفافي ريمان که پيش سينه تنگ اشتر بان استوار بند تا پالان
و ايس نزود و دوال زير سَکَم اسپ که یک سر آن در تنگ جي باشد و یک سر
سينه بسته باشد ساف راه خشت در ديوار خفيف چيز تنگ و مردنگ عقل
سلاف سَکَم پيشان و او جمع سَلَف است سَف بلکه درختي است که آن در
را مخرج کونيد و بعضي کوسيد که غلاف ميوه درخت مزج است سَوَف کلمه
است و عرب کويند فلان بقبات السوف يعني تو شمه مراد ميگرد و زندگان
بر او ميکنند ساف و سواف خداوند شمشير و شمشير زن سِيف کمانه دريا و چيز
که شاخ درخت خرما پيوسته باشد سَف تا زان و خطا کننده سَف

۲۳۸
 الحسین مع القاف من المصادر سوق رسانیدن و راندن و
 سابق چیزی رسانیدن سوق بفتح و او یکسو ساق شدن و دراز ساق
 شدن سباق رساندن و جا بکنیدن و مضارع او یسوق آید سوق و سمن
 بلند شدن و دراز شدن سبقت پیشین رفتن سباق با کسی شییی کردن
 در دویدن و این از باب مفاعله است سرق و سرقی دزدی کردن
 سلق زبان آوردن با کسی کفوله تعالی سلقوم با سینه حداد و خا
 مرغ و غیر آن جوشانیدن با آب کرم و کوشه جوال بان کوشه دیگر در بردن
 و آواز کردن و جرب کردن خیک بر پشت انداختن کسی را سحت
 سائیدن و آهسته دویدن سحت و سحت بضم سین دوشدن سفت
 ناگوار شدن طعام و تخمه بید کردن سفت در را تمام فرو کردن من عمر ^{بمصادر}
 سفیق جبر سخت و بی شرم سق چند رو کرک نر سلق دانه که بر پنج زبان
 بر آید سوتی مرد دراز و دروغ گو و باد سخت سنی بکسر سین با مشد ابر
 بی باران که آن را باد با طراف برد سوق بازار و شارسان و جبک
 و بمعنی دوم است قول حق تعالی فاستغلط فاستوی علی سوت
 سوق بفتح و اوج جمع سوت یعنی قائم مقامان یا د شاه سباق سبزی و بند
 باز و با سینه سوتی ببت که برای خوردن کنند سوانی پیش رفتن
 و اوج سابقه است سابق و سابق پیشی گیرنده سباق بضم سین
 تشدید یا بقطر جمع سابق است سنی آنچه مان کرد کنند اهل سباق
 یعنی اهل سابقت سنی و سنی تشدید تا زبون سنی بضم سین

در از خرماسوق در از سحاق بکسر سین پوستک باریک است که بر بالا استخوان
سرمی باشد و سگسته سر که گوشت آن سخا فته باشد و بآن پوستک باریک
رسیده و نشانی خسته ساق بپوستکهای باریک که بالای استخوانها
سرمی باشد و ابر پاره تنگ سمق یا سمن سودا لوق و سودا ووق و سودا
جریع و بعضی شاهین را کوسیند و سودا لوق دست و رنج را هم کوسیند
مردوق سر ابرده و خیمه حقیق دور کوفله و تهوی به الیج فی المكان حقیق
و حقیق درخت خرما بی دراز و هر چه دراز باشد سحت جمع سحت جامه کین
سارق مردود و سرق بکسر را دزدی سرق کیا می است سفاق و سفا
نقشهای شمشیر سلق پیابان هموار سلق هم بمعنی سلق است و سلق بمعنی
بدخلق آمده است من الجمل سفاق جمع سفاق بغایت بلیغ و فصیح سفاق
متشددیم دانه است ترش طعم که ازان طعام بزند و آن معروفست
ساق تخفیف میم در فو محض سابق را ننده ساق ساقی و ساق در
و ساق کیه و سخی کوفله تعالی و الفت الساق بالساق یعنی ملتوی است
آخر سخی دنیا اول سخی آخره و بمعنی وجه و ترتیب هم آمده است سحاق
ولدت فلانة ثلث سنين علي ساق واحد واحد بیک وجه و ساق
خر قمری را کوسیند باب السین مع الکاف من المصادر سلق
در بردن جنری در جنری کوفله تعالی اسلک یک فی جیک سلوک
براه رفتن و در آمدن سگ بلند کرد ایندن سموک بلند شدن سگ
زردیم که اختل سگ خون ریختن و اسگ ریختن سگ سودن و سگ

رفتن چاروا و برداشتن باد خاک را از زمین و سخت جستن باد و بوی
 چیزی گرفتن سگ ملازم شدن چیزی را سگ غایب نرم و رفیق کردن
 و حسا نیدن پاره پاره شدن بر دروازه بر کندن کوشش سگ کوچک شدن
 کوشش و بی کوشش شدن سگ سگ مالیدن سواک جرب بدندان مالیدن
 و ست رفتن چاروا از غایت لاغری و او غیر مصدر هم آمده است
 من غیر المصادرهاک نام ستاره است و منزلی از منازل قمر و ماهی
 سگ ماهی سموک جمع ساک بلندی سگ مقدار بلندی و سخت کف و تال
 رفع سگها سگ بوی ماهی و بوی زشت عرق آدمی و بوی زنگار آهن
 سگاک هوا سگ سوراخ کزدم و چاه تنک و داروایت خشت بویک
 میخ آهن و زره تنک حلقه سگاک جمع سکه است سبک نقره که از سبک
 نقره ای که اخته و او جمع سپیکه است سفاک خون ریز و آنکه قادر باشد
 در سخن سگاک نام شخصی است منسوب به او را سگسکی گویند سپیک
 باد سخت و سپیک خاکی را هم گویند که بادش برداشته برد سبک
 در دطاجم و خارش سواک سواک سواک جمع سپیک کنار سم در زمین
 کم فایده سبک جمع سگ رشته سگ بضم سین و فتح لام کبک بجه سبک
 بضم سین نام شخصی است ساک راه رو باب السین مع
 اللام من المصادرهاک فرو که داشتن پرده و جامه و موی و غیر آن
 سفل سرفه کردن یعنی جفیندن سل بر کشیدن شمشیر و کار و مثل آن
 از نیام بدون کشیدن چیزی از میان چیزی سفل رفتن آب دراز

و بهین شدن سپیدی شبانی اسب سبیل ریختن آب از دلو سبیل مفتاح
کردن با هم دیگر در آب بر کشیدن سبیل و در دیگر امور سبیل بنجاء منقوطا
دانستن و مکتوب تا پیدن ریسمان و ریختن در هم و آنچه بپوشان کار
کردن و ساییدن بر کردن باد جبری را و زدن و نغده دادن جبری
سهیل و سحال او از کردن خر سوال در خواستن و بر سیدن سوال سست
شدن شکم و فروخته شدن آن و سفل و سفول و سفال است
شدن و سفال و سفول رشته که با مهره و جواهر باشد و دل جمع سبیل
راه بل بفتح سین و باخوشه و باران و نیزه و علتی است که در چشم
شود و آب الوده سبیل خوشه زرع سبیل جمع سبیل خیز نرم گدافی
الشرو الکشاف و نام چشمه است در هشت کفوله تقای عینها فیها ستمی
سبیل سحال بفتح سین و سکون حاکم جای مهره سفید از منته سحول
و سحل هر دو بضم تن سین و حاکم ساحل کنار دریا سحیل ریسمان یک تو
تا پیده و جامه که از ریسمان یک تو تافته شده باشد سحل و سحال
بجای می شس و برز این هر دو جمع سحله است و سحال اسم موضع هم با
سحل بفتح سین و سکون جیم د لوی که در آن آب بود سحال جمع سحال
سحل کبیر سین و جیم شد و حک نوشته و سکک با کل کفوله تقای حجاب
من سحیل سحال آسان و زمین نرم و زمین دشت یعنی غیر کوه و تتری
که در زمین نرم جود سهول جمع سفل و سافل نشیب و زبون سحل کبیر
سین و فتح با و سحل بفتح سین میان مسدود و حیک بزرگ و اشتر سطر

و سوسمار سطر و هر سطر و بزرگ اندام باشند سنجبل آمینه بر ایل شلوار
سول در خواه کرده گفته اند تیت سولک یا موسی سبیل ستاره است
سمل جامه کن و جمع سبله هم آمده است یعنی آبهایی اندک که در تک جنه
مانده باشند سبیل فرزند زو بیابان سندر که در درخت سلم روید سبیل
وسکال و سلاسل آب صاف خوشگوار سلال و سل نام مرضی است سلال
زنجیر مسال سرفه سفل بکسر عنین منقوطه شخصی که اعضایی او جنبند و بد خلق
و بد بروش و جاد و ادست و پایار یک و چیزی لاغر سالی بتندی
لام روش گاه تنگ در رود خانه سول بفتح سین نام قبیله است سبیل
آب عظیم که بر زمین رود از باران عظیم سول جمع سیال بحیف مادر
سیال تشدید باروان سطل و سطل آنجه بآن آب کشند برای حمام
سال فعل امر است یعنی پرس و در خواست کن سبال پروتهای مردان
و اوج سبله است سمل باطل و آنکه نه در کار دنیا باشد و نه در کار
آخره تحول بفتح سین اسم وضعی است درین سفل بهی سبال پراهن
و مطلق جامه پوشیدنی را نیز گویند پس مثل زره غیر آن را شامل باشد
سبال جمع ساقیل دارو میت که آنرا اسحاق گویند سبال پر سنده
بفتح خاء شده یا مخففه مردان ضعیف فرومایه و این جمع بی واحد است
و خنمای که استخوان او سخت نشده باشد و او مفرد و جمع آمده است
سبیل پرده که بر هودج فرو کرده باشند سول سد ایل جمع
سبل مرغیت باب السین مع الیم سبلم بصیم

لاغر شدن و متغیر شدن سجم را اندن اسگ و فرو ریختن باران سجم
و سجام روان شدن اسگ سجم که شستن و چپا کردن و ریختن و خوار یا
نمودن و خوار کردن در بیج میکس خود و هبا کردن میان قومی و زهر دادن
و زهر در طعام کردن و غم کردن و سر شیشه استوار بستن و بآباد سجم
شدن روز و خاصه شدن سجم اند و هکین شدن و پشیمان شدن سجم
و سجم و سقام بیمار شدن سجم بلند بلند شدن سجم رفتن شتر سجم بکاف
کام پای نزدیک نهادن در رفتار سجم الجمل سجم آشتی کردن و سلام کردن
و کردن نهادن و مسلمان شدن و بمعنی اخیر است قوله تقالی دله حلوانی السجم
کافه سجم و باغت کردن بوسهت به درخت سلام و آشتی کردن و کردن
نهادن و سلام علیک کردن و رستگاری یافتن سجم و سجام سیر شدن
از جزیری یعنی ملول شدن از آن و بمعنی ملول گردانیدن هم آمده است غمرا
سجام و هیبه و پوستی که میان بینی و میان چشم است و نام شخصی است
سجم سختی زمانه و سال سخت و غول بیابان سجم نام شخصی است سجم
و سجم سوراخ دهن و سوراخ بینی و سوراخ سوزن و هر سوراخ که
باشد و زهر قاتل سجام و سجم جمع سجم و سجم هر دو باشند سجام نفی
مرعکان اند مخصوص و شتران ماده حبت رفتار و او جمع سجام
است سجم بلند و شتر بزرگ کومان سجام مال چنده سجام
سایه و سایم هر دو باشند سجم بکون لام آشتی و دلوکیت
و نام مرد سیت سجم بکبر لام آشتی و آشتی کننده و سلام سجام

کرم سلیم جمع سام زرومرک و نام یک سپرنوح علیه السلام سادوم و نام
 شخص بزرگ ستردن یستم و ستم درختی سدم و سدم جاه انباشته
 سدم سورخ سلیم و ستم و ستم دراز و سلیم تیر دراز پیکان را هم کوسید
 و سلیم را هم کوسید سلیم بضم سین دراز سلیم بفتح سین جمع سطم لب
 شمشیر و سامان جزیری کجا جا، فی الحدیث العرب سطم الناس
 ای حد هم سطم شتر حیت رفتار سام درخت آبنوس سلیم فعل
 مضارع است با سین استقبال یعنی داغ خواهم کرد و نشانه خواهم
 کرد کقوله تعالی ستمه علی اخطیوم سلیم درست و رهمیده و کزیده
 و مار سلیم بضم نام قبیله است سجم و سجم که آب بسیار ریزد و سلام
 خدا و رحمت و کزیده مار و کزدم و نام درختی است سلام مکبر سین
 رو باه و نام موصیفت سمام مرد حیت سمام موهبا بی سخم
 و اوج سمسره ستم بد غذا و بد پرورش سقام نام بیابانیت
 سلام بفتح سین نام قلعه است از قلاع خیر سقام پاران سقام
 کجا و غیر منقوطه نام سکی است سقام کجا، منقوطه سیاهی و
 و نرم و بار یک و نازک و شراب نرم خوشگوار سدم شتر بزرگ است
 جماع دارد و مرد خشکین و عکین از خشمنای سادوم پشیمان
 و عکین سنام کومان اشتر و دریا و میان زمین سدم شهر لوط
 سوام لاغر ان و متغیر شدگان ستم تیر و بهره و تیر درخت که درام
 خانه اندازند و نام قبیله است سنام جمع سنام بضم سین

که اشتر را پیدا میشود و او مصدر بهم آمده است سالم فعل مضارع
یعنی قرعه زد کفوله تعالی منام فغان من المده حصین با س
اسین مع النون سخن در زندان کردن مکنون آرامیدن سخن
بیاکی خواندن و دور داشتن از هر بدی سران در رفتن در چیز
و همه جا در رفتن سخن بفتح سین و سکون میم روغن دادن و روغن
در طعام کردن سخن بفتح میم و کسر سین فریب شدن سران در کی
شتر شتر ماده را برای جماع سخن زره بر خود فرو کردن و تیز کردن
و همراه کردن و فرو ریختن و چراغیدن و بچراغ فرستادن و کندیده
و از حال گردانیدن و صورت کردن و دراز روی شدن و خبری
بدندان سائیدن سیلان روان شدن آب و مثل آن سخن
رفتن سلوان بضم سین و سکون لام خوشی بی شدن و خوش شدن
سخن بکاف و زبردن سخن سنگستن شدن خدمت کردن و فرو کردن
پرده و جامه و مثل آن و سوسیدن خبری را من یز المصادر سخن
ساقهای بای سیلان کسر سین آن مقدار از دنباله کار و دشمنی که در دست
فروخته باشد سنان عکین و پشیمان سران سخن اپی سمیقان دو جو بک
باریک که مانند طوق در کردن دو کاومی باشد و هر دو سران در سوراخ
جویی که بر کردن کاومی هستند سندان نهر و بال شتر مرغ و ختی
است کفوله تعالی و طور سینین رس و سرچین معکین اندون
نیچیک سانس باد نوا و جمع ساقه است سخن بفتح کاف آتش و

و سکن شد نگاه و آرام سکن سکون کاف اهل سر اسکن بضم سین
 قبیله است ازین سفاین بادی که نه بر طریق وزد کما یقال ^{حالا} است
 الريح سفاین سفاین تر است و سنگ که درین تر استیدن آن افتد ^{سین}
 سر بای و بر بای جرخ آبگشی و سر بای استخوانها شست مردم و استخوانها
 شست مار را هم کوبند سلطان هر دو جانب جزیری سجان بضم باوئی
 نام موضعیت سجین کبر سین و سکون جیم هر دو طرف در برده که در
 پیش خانه چینه باشد سفان کبر سین کبک بجای او جمع سلف است
 سفان در از لاغزشکم و در شمشیر و سفیان دو جوی که مانند خرن
 باشد هم پیوسته سفان بجا با نهایی هموار و او جمع سلف است ^{سلف}
 کبر سین کبک بجای او جمع سلف است بفتح لام سلف کذا ^{بهای}
 تنک رود خانه و او جمع سال است بفتح لام سلمان درختیت
 سمان دورک اند در پنی اسپ او مینه اسم است و بمعنی روغن فرو
 هم آمده است و بدین معنی مشتق از سمن است سمان بضم ساد
 جمع سهم است سخون شور بای کرم و اگر ده سخین نوعی از پیل نه آنکه
 کل از زمین بر کند و جگر کرم سادون خادم خانه کعبه و خادم تجانه و در بان
 سخن زندان سخن سخت و زیر ترین جایی از دوزخ و زندان
 سخت و کتاب دیوان شد و در که اعمال شیاطین و مجرمین در آن ^{مستطوب}
 گفته تعالی و ما ادریک ما سخن سمن فریه و جری گوشت سمان و در بان
 گفته تعالی سج بقرات سمان سمان بفتح سین در حث اسل سین و بی

سمن روغن کاو سمنان بضم جم سنون بفتح سین دارد سی که بدن^{سامند}ان
سن سال و عمر و دندان و سر قلم یعنی تراشیدن کاه قلم کما يقال طول
سن قلمک سین و سنون سالها سمنان سمنیزه و سنکی که بان کار
تیز میکنند سمن سیرتها در و شما و راهها و او جمع سمنه است سنون
بفتح سین سواک که بدن^{مالند}ان کزیده مالند و دارو می ساینده که بدن^{مالند}ان
سقین و سفاین و سفن پشتهها سفن سومان و پوست درشت
سکان جمع ساکن و دنبال کسی سکران مست و سبک سیدان کرکان و نام
شخصی است و نام زمین پشته است ساگون روزه دارند کان
و روندگان ساجد و سر بر زمین نهنگان سحبان بفتح سین تمام شخصی
است که در عرب مشهور بوده است بحال فصاحت و بلاغت
و او را سحبان و ایل گویند و و ایل قبیله است و نام زمین
پشته است سیدان نرم موی و نازک موی و او جمع سید است
سعدان کیا هست که آنرا شتر میوزد سحان جمع صاحبست و یجاد و
ساجون نام شهر است سیحان رودخانه است در شام ساجین
رودخانه است در بصره سیحون رود است در هندستان ^{حان}سر
کرک و شیر درنده سراجین جمع سفیان کر سنه سیران باز و ما و او
جمع سوار است سریان بضم سین جو بهای حوزد و او جمع سرت
سلوان بضم سین دارو است از سنگ که در آب گسند
و بکنین دهند تا خوشحال شود و آنرا اطباء مخرج گویند سلطان

پادشاه و حجت و توانایی ساعون شنوندگان میان دو جزیری که مانند
 هم باشند ساه و باز می کنند کان و مسکران و سر برداشتن
 سرمان بفتح نون اسم فعلست یعنی شتافت سرطان خر جنگ و نام بر
 است از بروج آسمان و نام علتی است سرعان بکسر سین و نون ما
 هم میگردان لغت بصاد و سین هر دو مرست سنبقضون فعل
 مستقبل است یعنی زود شود که بجنباند سخن و ساخن و سخنا جن
 و سخنان گرم شدن باب السین مع الواو سجو آرامیدن و اُم
 شدن و تار یک شدن کقوله تعالی واللیل اذا سجد و بیل کل گداز
 و سجا بز نامه بستن و پوست باز کردن و خراشیدن کاغذ و ترا
 سنجو بجای منقوط خاکستر و خمیزه آتش از دیگران بیرون و برای آ
 جا و آوردن تا آتش افزوده شود سد و قصد کردن و کشاده کام
 نهادن در رفتار و دراز کشیدن دست بسوی جزیری سر و مروه
 نمودن و بخش کردن محامه از کسی باز گرفتن و اندوه از کسی و ابرد
 و جامه برداشتن و پرده برداشتن و مهتر شدن سطوح حمله بردن
 و کام منداخ نهادن و بسیار شدن آب و مثل آن و دست در
 فرج شتر ماده کردن و آب منی از رحم او برون آوردن سفلو تال
 شدن اندوه و عشق و فرسند شدن سمو بلند شدن سوتیتر
 است دادن و آب آوردن و جزیری را آب دادن سفلو و سفلو
 تیز رفتن و تیز بریدن ساه و دور شدن از غم و عکس کردن

سمو برای شکار پروان رفتن سمو فراموش کردن و غافل شدن
و در حیض بودن زن من غیر المصا در ساد و همت و نیت و وطن
سمو ساعتی است از شب و موم که انی الجمل سمو نرمی دارد
باب السین مع الماء سسته بفتح تا بزرگ و بر شدن
و او غیر مصدر هم آمده است و سکون تا چیزی بر و بر زدن سغه
بی علم شدن و آب و شراب بسیار آشامیدن و سیراب شدن
از ان و نادان شدن و چسپیدن و سبک شدن کقوله تعالی الا
من سغه نفس ای حفت بنفسه و نفسه اینجا بمنزله تمیز است بمعنی
نفسا باشد و لضب او ازین جهت است و نشاید که مفعول باشد
زیر که سغه فعل لازم است سمو مانند کی ندانستن چار و او در
رفتار و حیران و سرگشته سبب بی عقلی شدن از غایت پیری من غیر
المصا در سته دبر و حلقه پروا و محذوف العین است و او در اصل
سته بوده است بفتح تا فوقاینه سته و بر سغیه تنک عقل و نادان
و جامه زبون بافته ساه حیران سمن جمع باب السین مع الاء
سقی آب دادن و علت استقا رفتن و ستاک اند گفتن
و پرا ز رود آب شدن سکم سلی بمعنی سفله است و پوست که کچ
بود سعی کوشیدن و دویدن و شتافتن و کار کردن سعی بمعنی
سجواست سعی برای شکار رفتن من غیر المصا در سری
متر دم و بزرگوار و جوی خود و او مشتق از مراست ساطی شمشیر

برنده بنوطی مردی ریش سبایی شخص تمام خلقت و لفظ هفت حرفی
 سیمانی مرد حیات سهری سره سخت سایی درنده سایی غافل
 و فرا مو شکسته سایی بلند و سنگار مار ساجی ارکیده سایی
 کوشنده و زکوة ستاننده تا مستحقان خرج کند یعنی والی کو
 و سخن چین و عیب جوی ساقی عذاب دهنده سقی کبر سین
 و سکون قاف لفظی از آب خوردن زمین زرد آب و آب پرو
 سادی از قوم ششم سخی بخشنده سعای غولان بیابان سقی
 بتشدید پاشنده باد سخت و لبر سوابی کوسفندان بسیار و اوج جمع
 سبابه است سخاو و زمین نرم و زمینهای دشت فراخ و معنی
 دوم جمع سخا ساجی حمله برنده و شتری که بسیار شهوة جماع داشته
 باشد و اسپ فراخ کام سخی بارانها و اوج جمع سما است سخی
 سرجی شمشیر خوب که منسوب باشد به سرج و منکر سواجی زمینهای
 نرم پر و حل که بای دران فرود رود و ساری جامه باریک و نازک
 و نوعی است از خزما ساسی پشت مهرهای و اوج جمع سیاست
 ستای مرد بزرگ سرون سندری نوعیت از پیشرو نام شاعر است
 ستنی فضایی زمین و بیابان و مانند و بدین معنی اخیر است
 ساوی متکلم بی غیر فعل مضارع است که سین استقبال بروی
 آمده یعنی ما و اکبرم گفته تقایی ساوی ای جیل سخی هم نام دارند
 گفته هل تعلم که سمیاسوی یکسانی و راست است کباب سینی

باب الشين مع الالف شقا بخت شفا تذرست
شفا و بالان برشته استوار کردن شفا مختلف شدن
دندانها در بر آمدن و زاید شدن دندان و مختلف شدن
دندان و شغوا بر آمدن دندان و شتر و جدا کردن موی
بشانه سخی استخوان در کلو کردن و اندو همکین شدن
سخنا دشمن داشتن شوری مشورت کردن و این مصدر
بر وزن فعلی همچو فتیا و آنچه در قرآن آمده است که و امرهم
شوری پنهم معنی ذو شوری است بتقدیر مضاف و یا بمعنی مشاور
باشند چنانکه خلق معنی مخلوق آمده است شناده شناده
و شناده دشمن داشتن سکوی کله کردن شری یکسر سین خریدن
و فروختن و قوله تعالی و شروه بمن خبای با عوده و قوله تعالی
و من الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الدای بیع
نفسه شری بفتح شین بخت غضب کردن و سخت در شیدن
برق و بسیار رفتن شتر و لکام ربودن اسپ و شیار
و مبالغه کردن اسپ در رفتار من غیر المصادر شعوا فاش
و پراکنده شتر نوعیت از شفا لوی چشم و نام کسی است
و خبری ناخوشش کما یقال داهیه شعوا و عرب چون از کسی
سخن ناخوشش شنود گوید جنیت بها شعوا و ضمیر ما راجع بکلمه
است که عبارت از سخن است و یا راجع لقصه است

شفا زنی که دندان بالاین او بر ششپن واقع نشود و عقاب را
 هم شفا و گویند زیرا که منقار بالاین او بر ششپن واقع است
 نصابا شتاب و سختی شمل زنی بی دست شا کو سپند
 بکری پستان پر شیر سکا ای شتر ماده پر شیر و کوسفند
 شیر و شیر درخت است شصاخر مای که استخوان او سخت
 باشد شبعی زن سیر شده کجای کیا هست دار و کسند
 بشد یقاف زن در از و ماد مایان در از منر کا ابنازان و را
 نشر کا در قول حق تعالی آمده است که فقالوا نذا لند بزر عمم
 نذا الشراکنا یا تانند که مشرکان ایشان ابنازان خدا کی یا
 نفوذ بالند من فنادهم و معتقد هم شکل حاجت و کوسفند
 ماده که تنی گاه او سفید باشد و حشبی که در سفیدی او سرجی
 باشد شوا زن بد شکل و اسب یک فراخ دهن شنی پرا
 و اوج شیت است شری ناجیه و مال زبون و نام شست
 که در و شیر می باشد و دلمهای خورد که بر عضو پیدا میشود شانی
 دشمن دارند کقول تعالی ان شاتیک هو الا بر شاطی کنار
 رود خانه و کنار دریا شوی بفتح شین خراسان و مال زبون و
 پوستهای سر و دست و پا و سر آدمی و چهار دست و پای
 و هر چه غیر معقل چیزی باشد شوی بکسر شین بر یابی سسی چیز
 شفا شاخ کشت که از دانه بدایده باشد و سنده گیاه که از پنج

بدر آمده باشد کقولہ تعالیٰ اخرج شطا، شطا نام دیہی است از نوای
مصر درہ کہ از کوه باشد و رای کہ در کوه باشد شعاب جمع شعب شوا یا
تقای کشندگان و ہلاک شدگان شقری نام شاعر بیت شفا ^{سبت} دخواست
کنندگان کناہ مردم و شفہ کنندگان بسیع شرفا بزرگان شرفا کو
در ازو ہرجہ اورا کوشن باشد کما یقال کل شفا بیض و کل شرفا بلدی
مالا اذن لہ بیض و مالہ اذن بلہ شرفا کو سفند و شتر کوش شفا فتنہ
شعر انظم کونیدگان و مراد شعر کہ در قول حق تعالیٰ آمدہ است
کہ الشعر ابتیعہم الغا و ن شاعرانی اند کہ شعر باطل میکفتند و در کلام
ملک علام دعویٰ معارضہ میکردند شعری ستارہ است کہ از پس
جوز ابراہید و آنرا کلب الجبار ہم گویند و بعضی آنرا در ایام حاجت
بخدای پرستندی لغتہ اللہ علیہم و علی جمیع المشرکین شفا و عذاب
کہ شتہ شغاری جوزہ مرغی کہ آنرا قطا گویند من الجمل شہلا اید
و چشم سیاہ و کبود سجی مرد در از پای سچی اشتراکہ حبست سخی
آنجہ در خلق فرو ماند و اندوہ شجر درخت و درختان و زمین
بسیار درخت شدی یکنوع کشتی است و بدی و آزار دہک
و نام درختی است و جوب پاہا و تیز بوی و سکت کش شدی سختی
سختی دشمن شردی مانند شردی نام کوہسیت شطا یا باربا و
سختہای چیز نای و اوجہ شطربہ است شطا بظاہر منقوط است
باریک در ذراع دست و شطرا القوم آنکہ بی رود تری باشند و از خا

السان نباشد و شطابا ذکر فته شدن بی و شکافنه شدن آنرا هم
گویند شبیا و حر و حد و کناره و اندک و بقیه افتاب که فرو رفته
باشد باب الثین مع الباء سحج هلاک کردن و اندوختن
کردن و مشغول گردانیدن و استوار کردن سر شیشه شجاب
شجاب سر بند شیشه باشد شجب و شجوب هلاک شدن و
بانک کردن زن شخب بجا، غیر منقوطه کونه، رو بکشتن و
متغیر شدن شخب بجا، منقوطه رفتن شیر از پستان و رفتن
خون از جراحت شروب و شروب لاغر و باریک
میان شدن اسپ شوب آمیختن شب برافروختن
آتش و آمیختن جنگ و افروختن کردن رنگ شب
جوان شدن و افزایش شدن کودکان شب بکسر شین و
شبیب هر دو دست برداشتن اسپ برای نشاط شب
پیر شدن و سفید موی شدن منصوب سخت شدن شب
سپید شدن شطب شکافتن و پوست باز کردن شذب
پوست باز کردن از گوشت و دور شدن از وطن و وارانند
و مبیع کردن شعب بفتح عین از هم دور بودن سر و بزرگو سپید
شعب بکون عین فراهم آوردن و پراکنده کردن و
بصلاح آوردن و شکافتن و تباه کردن و این از لغات
الاصدا و است شعب و شعب تشیع کردن و شره آمیختن

شرب و شرب و شرب آشامیدن و شراب بفتح شین
 بمعنی دریافتن هم آمده است من المجمل من غیر المصادر
 شاب جوان شبان جمع شعب بضم شین و فتح عین کردن
 و سر و سینه اسپ و شاخهای درخت و گردن او و معین
 آخرین جمع شعبه است شعب بکسر شین دره که در کوه باشد
 و راهی که در کوه باشد شعاب جمع شعب مانند و قبیل بزرگ شعوب
 جمع و شعوب عجم را هم گویند شعب نام گیاه است شعب بفتح
 شین مرکب و سکون عین برای که سر و دانه ای ایشان از هم دور باشد
 و او جمع اشعب است شعب خیک بکنه و خیک خور و شعب خیک
 من المجمل شوب مرد را از شر جب و شود جب و شرع مرد
 و نام مردی که اغلام میگرد شهاب بفتح شین شیر خور دینی که
 با آب آمیخته باشد شهاب و شهاب بکسر شین و فتحها ستاره
 و شعله آتش که زبانه آتش کشد شهب جمع شوب خاریست
 شوب شور باد در مجمل معنی غسل هم آمده است شوبوب باران
 که یکبار فرو دآید و شوبوب بمعنی سخت دفع کردن و راندن
 هم آمده است شبایب جمع شوب استوئها خانه شوب
 بکسر جیم عمکن و هلاک شوند شوب شیر که از پستان آید
 در حین دو شیدن شوب سر کوه شخاب جمع شوب موزین
 و شاخهای پراکنده درخت که بریده باشند و برین معنی ایخرج

ب بضم شین

شنبه است و شنبه بقیه کاه را گویند که بعد از خوردن سیوان
 مانده باشد شراب خمر و شیر و چیزی که بقصد بخت باشد و اشیا
 شراب آتش مانده و بر دست مرد شراب بسکون را آتش مانند
 و اوج شراب است شراب جمع الجمع است و شراب
 چاکهای خورد را هم گویند که بر کرد درخت کنند تا دخت آخورد
 و شراب بکبر شین نصیبی از آب کفوله تقایی کل شراب مختصر است
 سخت شراب کننده شراب و شراب آبی که بشوره و خوشی
 میانه و شراب هم شراب را نیز گویند و در دستور شراب
 بمعنی شراب هم آمده است شراب بفتح اول سکون را و ممل
 کتان تنگ شراب جمع شطب خطا و جو بهایی دراز که پرست
 شمشیرها کنند و اوج شطب است بفتح شین شب کوها
 که بران برف افتاده باشد و کسای کسریایی ایشان سفید
 باشد و آواز شو شر در حین آب خوردن شواب رکاب می که
 کلقوم پیوسته است و ابهایی مجاری اند در اعضا گویند
 خار صوب الشوارب یعنی چیزی سخت آواز شوب آنچه با
 آتش برافروزند و چیزی باشد و کا و وحشی جوان شب
 چیزی است مانند زاج و بعضی گویند زاج است شیب کا و
 وحشی جوان شنب تیز دندان و خوشی آن شب آنچه
 باد آیمیند شاسب لاغر در هم جوشنده شب کمان تیر اندازی

شصت و شصتی شصاب جمع شاکب سخت شطیب نام کوهست
 شواطب زنای که شاخهای بن بلک درخت خرمار را سگافند تا از آن
 حصیر بافند و او جمع شاطبه است شعبوب موضعی است شواز
 حیلتهای کشتی گیران که بطریق شغریه باشد و شغریه بعد ازین
 مذکور میشود انشا الله تعالی و او جمع شغریه است و جمع شغریه
 هم تواند بود شغب غار و شکاف سگد شقاب و شقوب جمع
 اشقاب زمین ششیبی را که میان دو کوه باشد هم گویند شخطب
 کوسبندی که نوعی شاخهای کوتاه بی اصول داشته باشد شواب
 جرکها و مردارها و او جمع شایبه است شاحب کجا غیر منقطه
 آنکه گونه روشش بکشته باشد شاحب بجم عرب سخت آواز شجاء
 سربند شیشه شارب اسپ باریک میان رجای درشت شرب
 جمع شاذب دور شونده از وطن خود باب الشین مع
 التاء شحات شادی کردن بکروهی که دشمن را رسد شقیه
 زیادتی گشت بریدن تاکشت بصلاح آید شیه جوان شل
 شله بچا نیدن شفته لاغر کردن شغفه جنابیدن نیزه و
 نوعی آواز کردن کبوتر شاع زشت شدن و سخت شدن کار گستره
 انبازی شدن سر که بکروه بسیار بودن و سخت شدن در جنگ
 با سلاح شاکر و بکر در میان خار در رفتن شوه آرزوی طعام و زنی
 جماع و غیر آن کردن شایه بزرگ شدن شرب یکبار آشامیدن

یکبار و یکبار شدن

شطاره دور شدن و نافرمانی شطشط بر خاستن ابر شخته
 دشمنی کردن شتره و شتره پاره کردن ششته چپک در زدن
 و در آویختن بجیزی شغشه بعین غیر منقوطه شراب باب
 امیختن کشت و جدا شدن و پراکنده شدن شترجه دور
 بدور بجه زدن جامه درازست بجه زدن شجاعت دلیر شدن
 شخه حبت بریدن مرغ و نوعی آواز در حلق کردن ایندن
 شکره و شکره بدی کردن شکره آسکار او فاش کردن و آشکار
 و فاش شدن شکره بسیار شیر شدن کوسپند و شتر شکا
 و شکسته و شکایت کله کردن شخو به باریک شدن شتره پاره
 کردن گوشت شاشا چاروا خواندن و شاسو گفتن چاروا
 را ششاه نمین داشتن و اقرار کردن شواة بفتح شین برهنه
 کار شدن شسته بی بهره شدن جامه رازنک کردن شسته
 خواستن شدة بفتح شین یکبار حمله بردن شخو به متغیر شدن
 شخو به بای حریف بچاشدن در حین کشتی گرفتن و آن کینو
 حید کشتی کر سیت شراسته و شکسته خوی شدن شفا حه زشت
 شدن شتره دریدن شنامه بد شکل شدن شتره خشک شدن
 شفقه خواستن شخص بیع ملکی که در جوار ملک او باشد شفا
 در خواست کردن کنه شیوه آشکار و فاش شدن
 شبیه به شدن شفه نوره کردن شفا و شفا و شفا بدخت

شدن و شقوة بمعنی غالب شدن هم آمده است شرفه بریدن
شقوة بانگ کردن کجشک و شتر شقوة پیر شدن شده
کبیر شین سخت شدن شهادة کواهی دادن و سوگند خوردن
و حاضر شدن من غیر المصدا در شکار بول میش کوهی شفته
حید کشتی کری که بطریق شغوبه باشد و شغوبه در باب مصداق
مذکور شد شجدة باران ضعیف شتر شرة رخت و بار شدة
باره از زر شطره بجای چیزی که نیمه ز باشد و نیمه ماده شقوة سحر
و نام تشبیه است دلالة کوهی سکره شتر ماده بر شیر شتر شتر
حبت شورة صورة شنداره بذال منقوط و شنداره بذال غیر
منقوط مرد بدکار شوسه و رمی است با بادی که در پرده ضلع
عضو پیدا شود شطره جانب کوه شعبه آن مقدار طعام
که یکبار سیر کند کسی را شامه خال سیاه و شتر ماده سیاه
شیامة طرف دست چپ شست آب سبر در آئینه و آبی
که با نام موضع دستها رساند در رفتار شنة نشانه و رنگ
دیگر غیر از یک رنگ کقوله تعالی لاشته فیها شیات
جمع شخوة کام بای شطیه باره و شکست از چیزی شایه و ندا
زاید شنت و شت پراکنده شتانه جمع یکمته آهن و
هنه لجام که بعرض و اع است و هر دو سرا و هر دو طرف
و هن بوسه است و نفس نافرمانی را هم گویند افتاب و

و منسوب بطرف آفتاب روی و امین بوده و نه در سایه کاه
 و ایمی بوده زیرا که میوه این چنین درخت زیتون و
 روغن آن اجود و اصفی است و بعضی گفته اند که مراد
 لا شرقیه و لا غربیه درخت زیتون است که نه در طرف
 نزدیک مشرق باشد و نه در طرف نزدیک مغرب بلکه
 در مابین مشرق و مغرب باشد و آن موضع ولایت شام
 است که زیتون آنجا بهتری باشد اما قول اول اصح و
 اقوی است شعبة کرده باران و بی روان و بچه شتر و
 طایفه عدیه غیر سینه شاخصه شاخصه شیمی و اکشوده نهاده
 شایسته استاده شایسته شادی کننده بر مکرده دشمن شایسته
 بی بهره شدگان شواة چهار دست و پای اسپ و جمع شاة
 هم آمده است شیخه تکسر سین و فتح با بران شایسته بلند ان
 شیخه خلق و خوی و خاک شاة لباس صوت و شرارت
 خشک سخت شهنش پوشیدگی شجرة درخت و شجرة ملوثة
 که در قرآن است مراد بآن شجرة زقوم است که در دوزخ
 می باشد و بعضی مفسران گفته اند که مراد بآن شیطان
 علیه اللعنة و شجرة طيبة درخت خرماس است و درخت
 خبیثه درخت دیگر است شسته طیبه ت و خلق شایسته درخت
 خار دار شاکله طور طریق و طبیعت و عاده و تنی کاه میان

و غیر آن شخت و شخت باریک شخاه جمع شده کرده اندک
و باقی جزئی شخاره و شراره آتش پاره که بجهد و شراره
بدی را نیز گویند شخه بدی و خرمن جوانی و شخه
جوانی شخه کا در بزرگ و شکرده کفش کران و لب شخه
و خادم شخه بضم شین بر آمدن گاه موی مزه شخه
آب خورنگاه و راه و روش که خداستغالی و رسولان
علیم السلام نهاده باشند شخه راه دین و زه کمان
و رود شخه پوست سر شخه یک طرف سر و میان دو کوه
یک شخه بکسر شین جوب پاره و لوح پاره شخه بضم
شین راه دور و سفر دور و جامه دراز شخه نام جدّه
نعمان ابن منذر علیه الرحمة که جد سابق این فقیر است
شخه جزئی جزم و کواهی شخه یک نوع کما نیست از دو جو
مختلف و جزئی است که از ریشه درخت حرام سازند تا آخر
در و نه شخه سیاه و کبود بودن چشم و از فعل
مشتق نشده است وزن هم بر عاقله شخه شخه ماده
حیت شخه زبانه آتش شخه فنیله آتش افروخته
شده شخه درخت بر خار شو که خار و سلاح و قوله غا
و تورون غیر ذات الشوکه مکنون لکم ای ذات السلاح
که ذاتی است و شخه منزلی است از منازل قمر شخه بضم

شین سرخی که در بسیاری جنم باشد و مانند آن ششقه چیزیت
 مانند شلش که شتر از دهن بیرون می آرد و سازیت از ساز ما
 جولا هم و ذو ششقه خطیب را گویند شانه بتشدید میم قوت بوئیدن
 و شتر کی بجای غیر منقوطه گوشت پاره فربه و گوشت فربه شهرت و شهر
 زن پر شتر فک کنده و باره و مال برگزیده شاحیه چیک بر باد و چیک
 بر آب شلبه بتشدید یا بقیه از مال شوابه اندک از چیزی و قرص
 نوشا شتر ماده چست شوبه بقیه قوم شده شیه جوان شذبه شاخهای
 پراکنده درخت که بریده میشود شتر به بضم شین و شتر به بفتح آن
 مقداری آب که یکبار آشامیده شود شتر به بفتح شین و راجا هم خورد
 که بر کردج درخت کنند تا آب در دقرار گردد و درخت از آن
 آب خورد شتر بات جمع شربت بوزن همزه بسیار آشامنده شتر به
 بتشدید یا کار و نام موضعی است شتر سه کوسفندی که او بعد از آب
 خوردن کوسپندان در پس ایستد تا دیگران در پی او بروند شتر به
 و شتر به سخی شاطیه زنی که شاخ درخت بلک خرما شکافته کنند
 تا آنرا حصیر با فند شغویه طایفه اند که عرب را بر عجم تفضیل کنند
 شتر به شاخ درخت و جوی خور دو کرده و آنچه کاسه و کوزه مثل
 آن با صلاح کنند شتر به رنگ سپیدی بیابانی میخند که سپیدی
 غالب باشد شتر به کبیر شین و دال غیر منقوطه کزدم شتر به کبیر
 شین و سکون جیم دلیران شتر به بتشدید میم سگسته که در

باشند شایسته شتر ماده کم شیر شده که بچه او هفت ساله شده باشند
کیا همیشه معروف شغیره جو آهمن پاره که باد بناله شمشیر و کارو
در دست کنند تا آنرا سخت نگاهدارد شغرانه جمع شفته او
کبوتر شافه ریش و جراحتی که درین پای مبداء شود شغفه موی
کاکل سرو سردل و بالایی و سر کوه سعفات جمع شیفه تشدید
فانیش رو قوم و مقدمه شکر که دید بانی کند شاکه آهمن
مشک در یک شبکه بضم شین خویشی شبکه مکسر شین و تشدید
کاف سلاح و جوب باره که در هبلوی سوراخ دسته نیز بکنند تا دست
آهنک فرو گیرد شکیکه کرده شعله تشدید لام شتر ماده حبت شخته
به شخته الاذن نر موش که گوشواره در و بکنند شخته آلاصن
زمین نشسته سفید شخته و شخته ریشهای درخت که درهم رفته
باشد شخته الرحم خویشی بغایه بهم بپوسته و بهم در رفته باشد
و حدیث است که الرحم شخته من الدای الرحم شخته من الرحمن
شخته جماعه اسپان که جای بسته باشند و مهتر و حاکم شخته
مکسر شین و حایر منقوط دشمنی شادقه سپید شانی اسب که ترا
باشد شفته لب و ثنای میک و خفیفه الشفه مرد کم سوال و کم در خواست
کننده و میت الشفه سخن گویند شانه کاو و حشی و کو سفید
خطبه شاخ سبز درخت خرما وزن دراز بالا شطبه بالضم شین
خط و جوی که بر پشت شمشیر کنده باشند و یک هبلوی خورده شطبه

باره پوست و مار و از گویان شتر که بد را ز بریده شده باشد
 ششخانه شتر ماده و در از وزن در از نیکو ششخانات
 جمع ششخات آواز گو تر شافه و شافه جراحت ایشی
 که بر پای پیدا میشود ششقه سه کوه و سر چینی و بلا
 سه ششخات جمع ششافه بقیه آبی که در طرف
 مانده باشد ششقه شش رقوم و مقدمه شکر مسم
 شبکه خویشی شبکه و ام شبکه راه بزرگ و میان و
 شبکه سلاح و خوب باره که در بیلوی سورخ و شسته میکند
 تادسته راتنگ فز و کیه و شکلیکه که و شمله شتر حیت نیک
 رفتار شخته به شخته اذان موضع کوش که کوشوار دار و کند شخته الارض
 زمین شسته پید شخته شخته ریشهای درخت که در هم رفته باشد شخته
 الرحم در رفته و خویشی بغایت پوسته شخته جماعت بسیار و مهر و حاکم
 شفته لب و ثنا، نیک و نیت الشفته سخن را گویند شفته و شلینده سخنی تبار
 رمنده و قافیه مشهوره شفته ماف پاره از زوال سلام باب شیشه
 من المصادر شفته پراکنده شدن بر شفته شدن و کرد و آلوده شدن
 شفته سطر شدن لهای شتر از خوردن چار من غیر المصادر شفته
 و شرا بشت انگه کف دست و کف پای او شتر باشد شفته گیاهی است
 تلخ و خوشبوی که به آن پوست را و باغت کنند شفته چک در زرنده پخته
 شفته جانور گیت از خشتات الارض که پای بسیار دارد و شفته

کار را کنده باب الشرح مع الجمع من غير المصداق شرج و شرج و شرج با کنگ
است و کلاغ شرج و ریم کشیده شدن بیت و غیر آن شرج آمیختن و دور و دور
زدن شرج بر نه شدن به ترتیب نهادن چیزی بر بالای چیزی شرج یک یا
از خایه و دیگر بزرگتر بودن و یکجا به بودن چیزی و شکافه در کمان
شدن من غیر المصداق شرجی نه شکسته شرجی خراش شرج جل سب
باریک بافته و جامه باریک شرج کرده و مانند نوع داب رقص کاه
و فراخی و دخانه و آبی که در میان ابر در آسمان پیدا میشود و دستها
جامه و آن شرج و شرج و جمع شرجی نام جویت که از آن بکشد
شرج خیریت و پوست و نه انگور که آتش خورده باشند و انداخته و السلام
الشرح مع الحاد من المصداق شرجی که در حریص شدن شرجی که در کشتن
آتشکار کردن شرجی که در کشت و بعضی اولت قوله تعالى الم شرجی که در کشتن
من غیر المصداق شرجی که در حریص شدن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن
شرج ترنده و بر نیزه شرج و شرج تن کال شرج کوشنده و نام کباب هم باشد شرج جمع شرج
طوبه شتراده شرج در از شغل هر سبب فراخ بینی و زدن طبر سر و فراخ شرج شرج
شرج نام کبابیت شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن
الشرح مع الحاد من المصداق شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن
شرج و از آتش کردن و ک و جوان شرج و از آتش کردن و ک و از آتش کردن و ک و از آتش کردن و ک
شرج بر اصل خود آمد و عیب شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن
المصداق شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن شرجی که در کشتن

المشركين واستجوا شرهم وشرخ بجان ویک طوف دهن تر
 ویک طرف پس بایش جوب بالان واول جوانی واول کار دانه
 را هم گویند وجمع او بدین معنی شرفخ آید شرفخ بای بزرگ و
 شامخ بلند و شوامخ بلند ان و کوههای بلند شامخ پنهانی بلند
 و بلند ان شامخ نام شاعر است شامخ نوجوان که انی المجل شامخ
 سر کوه اندک سفیدی باریک که بر پنهانی اسب باشد و اسب سپید
 پنهانی و خوشه خرما باب الثین مع الدال من المصادر یکند
 بخشش کردن و سد استوار بستن و سخت شدن و سخت رفتن
 و قوی کردن و دیدن و دیدن و بلند شدن روز و حمله بردن شد
 و شد و رسیدن شدید بر آوردن بنا و بلند کردن شود
 حاضر شدن من غیر المصادر شد بد سخت و بخیل شد اوج جمع
 شد ای بختها و اوج جمع شدیده است سگد بضم شین بخشش
 شد به کواه و آنچه از شکم بیرون آید مانند آب منی و حاضر زبا
 و فرشته و روز آدینه و این معنی اخیر منقول از دستور است
 شود و شود و شود و شود کواهان و حاضر شد کان شهد عمل
 با موم شهدا و جمع شهید کواه و حاضر دگشته شده در راه خدا
 شود در زندگان و قافیهها مشوره و اوج جمع شارد است شارد
 رنده شود و جمع شرمینده شود جمع شرمید رنده شده باب
 الثین مع الدال من المصادر شد و پنهان شدن